

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.
Do „Dziennika“ dołącza się co tydzień „SPORT POMORSKI“.
Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 5—6 po południu.
Redaktor naczelny przyjmuje od godziny 11—12 przed południem.
Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.
Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 29/30.
Filje: w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 2 — w Toruniu, ul. Mostowa 17
w Grudziądzu, ul. Groblowa 5.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 3.00 zł. miesięcznie,
9.00 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3.36 zł. miesięcznie, 10.08 zł. kwartalnie.
Pod opaską: w Polsce 7.00 zł., za granicę 9.50 zł. miesięcznie.
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie,
strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczanie pisma,
a abonenci niemają prawa do odszkodowania.

Telefony: Redakcja 326, Naczelny redaktor 316, Administracja 315, Buchalterja 1374. — Filje: Bydgoszcz 1299, 690, Toruń 800, Grudziądz 294.

Numer 44.

BYDGOSZCZ, piątek dnia 22 lutego 1929 r.

Rok XXIII.

Nowy poważny zatarg Sejmu z rządem.

Warszawa, 20 lutego.

Niejednokrotnie padało z ust przedstawicieli rządu zapewnienie o chęci współpracy z Sejmem, a nawet wezwanie do tej współpracy. Powstała nawet specjalna organizacja, której zadaniem ma być ułatwienie tej współpracy. Organizacją tą jest **Bezpartyjny Blok współpracy z rządem**. Ze strony ugrupowań sejmowych, nie należących do BB, również wyrażano poglądy, że **zgodne współdziałanie rządu i parlamentu leży w żywotnym interesie państwa**. Niestety zapowiedzi i przyrzeczenia nie zawsze stają się czynem. Jest jakas **ukryta siła**, która współpracy przeszkadza i to właśnie wtenczas, kiedy zdawałoby się, że idziemy ku porozumieniu. Co pewien czas następuje zatarg, który możność współpracy między Sejmem a rządem stawia pod znakiem zapytania.

Zatargi między władzą wykonawczą a ustawodawczą zdarzają się w każdym państwie, a wynikają z różnicy poglądów obu tych instytucji na zagadnienia państwowe. Nie doprowadzają one jednak do takich i tak częstych zaostreżeń, jak to się dzieje w Polsce, zwłaszcza w ostatnich trzech latach. Obserwując nasze stosunki wewnętrzno-polityczne przychodzi się do przekonania, że muszą być jakieś bardzo głębokie przyczyny, które wywołują nieporozumienia, a nawet chroniczny stan wojenny. Przyczyny te istnieją tak po stronie rządu, jak i parlamentu. Rządy pomajowe usiłują złamać to, co się popularnie nazywa sejmowładztwem. W dążeniu do osiągnięcia tego celu idą jednak nieraz zadaleko, a używają środków, które moim zdaniem wyrządzają szkodę, gdyż obniżają znaczenie sejmu, jako jednej z trzech konstytucyjnych władz państwowych. Parlament, pomny dawnej swej przewagi, broni się przed okrojeniem swych rzeczywistych, czy urojonych uprawnień. Ale również stosuje przeto metody, które wywołują zaognienie. Stąd dochodzi do wybuchów, które zatruwają życie polityczne, a państwu przynoszą szkodę.

W ostatnich dniach wybuchło nowe źródło zatargu między Sejmem a rządem, a to na tle budżetowym. Wiadomo, że w roku budżetowym 1927/28 wydał rząd przeszło 560 milionów zł więcej, niż uchwalił Sejm. Ponieważ tak duże przekroczenie budżetu musiało w społeczeństwie wywołać zaniepokojenie, ponieważ ustawa skarbowa bardzo wyraźnie nakłada na rząd obowiązek uzyskania zezwolenia Sejmu w wypadku, gdy trzeba wydać więcej niż w budżecie przewidziano — przeto Sejm miał prawo żądać przynajmniej usprawiedliwienia przekroczeń budżetowych. Gdyby tego nie zrobił — wystawiłby sobie złe świadectwo, bo ściągąłby na siebie słuszny zarzut,

że nie przestrzega należytego wykonania obowiązujących ustaw, że rezygnuje z prawa kontroli, które w myśl konstytucji przysługuje parlamentowi.

Żądania Sejmu rząd nie spełnił i to mimo kilkakrotnych przyrzeczeń. Prezes Rady ministrów p. prof. Bar-

tel wyjaśniał zwłokę w przedłożeniu budżetu dodatkowego tem, że nie są jeszcze wykończone zamknięcia rachunkowe za r. 1927/28 i że dopiero na podstawie tych zamknięć będzie można zestawić szczegółowy wykaz przekroczeń budżetowych. Niewątpliwie jest w tem tłumaczeniu trochę uzasadnienia, ale tam, gdzie chodzi o przeszło 1/2 miljarde pieniędzy dodatkowych, takie wyjaśnienia wystarczyć nie mogą. Rok budżetowy 1927/28 skończył się z dn. 31 marca

Wyzwolenie w walce z Kościołem katolickim.

Warszawa, 21. 2. (tel. wł.) Na wczorajszym posiedzeniu komisji oświatowej Sejmu rozpatrywano **wniosek Wyzwolenia** w sprawie uregulowania opłat za świadczenia kościelne. Demagogiczny wniosek zmierzał do wprowadzenia taksy na śluby, chrzciny, pogrzeby i t. d. W dyskusji większość członków komisji oświadczyła się przeciw wnioskowi wskazując, że z punktu widzenia prawnego nie wytrzymuje on krytyki, zredagowany jest **demagogicznie i niepoważnie**. Nie może być przedmiotem obrad Sejmu jako **sprzeczny z artykułami Konstytucji i Konkordatem**. Regulacja opłat może nastąpić tylko za zgodą Kościoła. Nawet słynna ustawa józefińska w Austrii przewidywała, że zmiana należała do rządu po wysłuchaniu biskupów. Jedyne rządy rosyjski wśród ustaw przesła-

dowych dla polskości i Kościoła, wydał rozporządzenie, regulujące sprawę opłat kościelnych.

Poseł Jaszewski (B. B.) oświadczył, że **wznawianie prześladowczych ukazów carskich przeciw Kościołowi jest skandaliczne i kompromituje Sejm polski**.

Przeciw wnioskowi oświadczył się również dyrektor departamentu wyznań hr. Potocki.

Referent Langier (Wyzwolenie) musiał zgodzić się, by komisja zaniechała rozpatrywanie wniosku i ograniczyła się do uchwalenia rezolucji, wzywającej rząd do podjęcia kroków w porozumieniu ze stolicą apostolską, w celu uregulowania sprawy opłat za spełnianie usług religijnych.

Uchwała ta zapadła jednomyślnie.

Niemcy nie chcą płacić!

Rokowania paryskie utknęły.

(Własna służba telegraf. „Dz. Bydg.“)

Paryż, 21. 2. Rokowania w sprawie odszkodowań stanęły na martwym punkcie. Niemcy nie chcą wysunąć konkretnych projektów spłaty odszkodowań i wykracają się oświadczeniem, że kraj ich nie może płacić tyle, ile koalicja żąda. Badanie zdolności płat-

niczej przeciąga się, ponieważ Niemcy kładą nacisk na gruntowne zbadanie całej sprawy w podkomisji.

Niemiecka taktyka przewlekania wywołuje ogólne niezadowolenie wśród uczestników konferencji. W.

Straszne sceny na Renie.

Kilkaset osób na lodzie, który nagle pękł.

(Telefonem od nasz. koresp. śląskiego).

Berlin, 21. 2. Koło Duisburga odegrały się wczoraj popołudniu straszne sceny na Renie. Na lodzie znajdowało się kilkaset osób w tem dużo robotników, wracających z fabryk; nagle lody pękły. Większość osób rzuciła się w panicznym strachu do brzegów, jednakże około 20 osób pozostało na krach lodowych. Dzięki wspólnym wysiłkom straży ogniowej i policji udało się po kilku go-

dzinach wszystkich uratować, często z narażeniem życia ratowników.

Mroz w Niemczech trwa w dalszym ciągu. Najzimniej, bo — 25 stopni, było wczoraj w Szczecinie. W Berlinie było w mieście do 15 stopni, poza miastem 17 1/2 stopni. Z powodu mrozów przedłużono w Berlinie ferie szkół o dalszy tydzień. B.

Stahlhelm — bojówka nacjonalistów niemieckich.

(Telefonem od własnego korespondenta).

Berlin, 21. 2. Nacjonalistyczny „Der Tag“ organ Hugenberg, zamieszcza na naczelnem miejscu programatyczny artykuł p. o. komendanta Stahlhelmu Seldtego. Sam fakt ten świadczy o porozumieniu zawartem pomiędzy Hugenbergiem, szefem partii Deutsch-Nationa-

le, a milionową organizacją byłych żołnierzy frontowych, jaką jest reakcyjny Stahlhelm.

W związku z tem poświęca „Der Tag“ część swego numeru sprawom organizacji półwojskowych i ruchu młodzieży. B.

1928 r. Od tego czasu upłynęło zgorą 10 miesięcy. Ten okres powinien wystarczyć do zestawienia choćby surowego bilansu gospodarki budżetowej.

Konstytucja nasza przewiduje, że za niewykonywanie względnie przekraczanie ustaw może Sejm pociągnąć ministra do odpowiedzialności przed Trybunałem Stanu. Minister skarbu p. Czechowicz niewątpliwie przekroczył ustawę, bo wydał 1/2 miljarde zł więcej, niż przewidywała ustawa skarbowa. I dlatego zapowiedziany przez „Wyzwolenie“ wniosek o postawienie p. Czechowicza w stan oskarżenia ma w Konstytucji usprawiedliwienie. Inna rzecz, czy pod względem taktycznym tego rodzaju wniosek jest wskazany. Bo słuszność ma p. Bartel, który wczoraj w sprawie zamierzonego wniosku przemawiał z trybuny sejmowej, że **i w okresie rządów przedmajowych ministrowie skarbu przekraczali budżet i nikt ich za to nie stawiał w stan oskarżenia**. Prawnie biorąc, nie ma ten argument p. Bartla znaczenia. Jeśli bowiem w poprzednich latach parlament nie skorzystał z przysługującego mu prawa, to jednak tego prawa się nie zrzekł, i każdej chwili może je wykonać. Można jednak zrozumieć żal p. Bartla, że Sejm stosuje przysługującą sobie prawą akurat do członka gabinetu p. Bartla i w ten sposób mówi niejako, że do obecnego ministra skarbu ma mniej zaufania, niż do ministra z okresu przedmajowego. P. Bartel oświadczył też w dniu wczorajszym, że **należałoby cały gabinet postawić w stan oskarżenia**, gdyż przekroczenia budżetowe nastąpiły na skutek uchwały Rady ministrów, a nie na skutek decyzji samego ministra skarbu. Widać z tego oświadczenia, że wniosek „Wyzwolenia“ traktuje rząd jako **wniosek wymierzony przeciwko całemu gabinetowi**. A zatem cały rząd solidaryzuje się z ministrem skarbu. Formalnie i w tym wypadku nie ma rząd słuszności, bo tylko minister skarbu odpowiada za przekroczenia budżetowe. Faktycznie jednak oskarżenie ministra skarbu jest oskarżeniem całego gabinetu.

Jak widać z powyższego, grozi nowy poważny zatarg konstytucyjny na tle stosunków między rządem i Sejmem, o ileby „Wyzwolenie“ traktowało swój wniosek poważnie, a nie tylko w celach demonstracyjnych.

Zabrzęski.

(Mamy wrażenie, że „Wyzwolenie“ chodzi tylko o demonstrację, a nie o rzecz samą. Dla tego spodziewamy się, że ta demonstracja nie znajdzie poparcia tych klubów sejmowych, które pracę rzeczową i pożyteczną dla kraju przynoszą ponad chęć dokuczenia rządowi. Wywoływanie zatargów z rządem, choćby przy pozorach słuszności, uważamy za robotę szkodliwą i całkiem jałową. Wstrząsów, wywołanych przesiłkami rządowymi, mieliśmy przed majem dosyć i nikt poważny nie pragnie ich powrotu.

Redakcja „Dziennika Bydgoskiego“.)

Zawiadomienie.

Niniejszem podajemy do wiadomości Szanownej Klienteli, iż z dniem 13-go bm. uruchomiliśmy
w Warszawie przy ul. Otwockiej 14 fabrykę technicznych wyrobów gumowych

i wkrótce zaczniemy przyjmować zamówienia na:

wszelk. rodzaju węże tłoczące do zimnej i gorącej wody, piva, wina, spirytusu, pary, narzędzi pneumatycznych itp., węże ssące do wody, nafty, kłosa, garbarni itp., smury, pierścienie i pasy gumowe, wszelk. rodzaju formone artykuły gumowe oraz obkładanie gumą wałów dla papierni itp.

Wszelkie zapytania i zlecenia prosimy kierować pod adresem

„Pepege” Polski Przemysł Gumowy Tow. Akc. - Oddział fabryczny, Warszawa, ul. Otwocka 14. Tel. 103-33.

4234)

Z poważaniem „Pepege” Polski Przemysł Gumowy Tow. Akc.

Proces „Deutschtumsbundu” może się rozpocząć.

Minister spraw zagranicznych niema nic przeciw temu.

Warszawa, 21. 2. (Tel. wł.) Sejmowa komisja spraw zagranicznych zakończyła dyskusję nad ekspozycją ministra Zaleskiego. Głównym tematem rozpraw było zagadnienie mniejszości narodowej.

Przedstawiciel Chadeccji poseł Karłowicz zestawiał krytycznie szczegółowe zarysy polityki ogólnopolskiej, ujawniającej się w aktach takich jak odezwa wileńska, stworzenie Litwy środkowej, zajęcie Kijowa itd. z małościsłowym pominięciem istotnych i uprawniających żądań ludności białoruskiej i ukraińskiej w zakresie kulturalnym i oświatowym.

Minister Zaleski odpowiadał w ciągu dyskusji na wszelkie uwagi.

Nawiązując do zapytania posła Neumana czemu nie rozpoczęto procesu Deutschtumsbundu, minister Zaleski odpowiedział, że ministerstwo sprawiedliwości nie ma nic przeciw temu, by proces rozpoczął według normalnej procedury sądowej. Co do traktatu handlowego, rokowania toczą się dalej pomysłnie przy przestrzeganiu zasad równowagi między pozycjami obustronnymi importu i eksportu.

Na uwagę zasługuje przemówienie posła Willa, dotyczące nie tylko położenia narodowości niemieckiej w Polsce, ale możliwego ustosunkowania się dwóch wielkich narodów.

Na najbliższym posiedzeniu omawiane będą zagadnienia emigracyjne.

O unormowanie stosunków prawnych zawodu dziennikarskiego.

WARSZAWA, 21. 2. (tel. wł.) Podkomisja prawnicza do rozważania projektu ustawy o unormowaniu stosunków prawnych zawodu dziennikarskiego obradowała wczoraj przy udziale przedstawicieli ministerstwa pracy, związku wydawców i syndykatu dziennikarskiego. Przedstawiciel związku wydawców złożył deklarację, która zapowiada przedłożenie rządo-

wi własnego projektu ustawy z prośbą, by projekt ten przedstawiony został Sejmowi jako wniosek rządowy. Ustalono, że w ciągu 3 tygodni związek wydawców złoży projekt na ręce marszałka Sejmu, poczem podkomisja odbędzie generalną dyskusję nad obu projektami poselskim i związkowym, uzgadniając zasadnicze wytyczne i formułując projekt szczegółowy.

Katastrofa kolejowa.

Dwa wagony pociągu osobowego wykołose. — Parowozy uszkodzone.

Dnia 19 bm. w godzinach przedpołudniowych zderzył się na dworcu Toruń—Mokre pociąg osobowy z pociągiem manewrowym. Zderzenie to na szczęście nie pociągnęło za sobą groźnych następstw. Wykołoseły się dwa wagony pociągu osobowego; parowozy zostały

uszkodzone. Wypadku z ludźmi nie było.

Jak się dowiadujemy, winę katastrofy ponosi maszynista pociągu osobowego, który nie mając wjazdu, wjechał na stację.

Napad bandyty na świadka w sądzie.

Sąd okręgowy w Krakowie był widownią niebywałego napadu oskarżonego na świadka.

Toczyła się tam rozprawa przeciw członkowi bandy „Muchy” z ziemi Lubelskiej, Janowi Dziadoniowi, który zamordował we wsi Bojańczyce pod Wieliczką Hersza Selingera. Gdy ojciec zamordowanego Jonat Selinger zeznał jako świadek, oskarżony rzucił się na niego, powalił na ziemię i zaczął bić

pięściami po twarzy. Trzej policjanci z trudem zdołali obezwładnić Dziadonia, którego usunięto z sali.

Po pierwsze sprowadzono go znowu, lecz i tym razem zaczął się awanturować, aż wreszcie otoczony przez policjantów, usiadł na ławie oskarżonych, wyjął książeczkę do nabożeństwa i zaczął się modlić.

Rozprawę odroczone celem zbadania Dziadonia przez lekarzy.

Krwawa tragedia w powiecie chełmińskim.

Brat w obronie ojca zabił brata.

Cicha i spokojna wioska w powiecie chełmińskim Klamwy, stała się miejscem ponurej zbrodni, której dopuścił się jeden z braci Bilskich, w obronie swojego ojca. Epilog tej tragedji jest następujący: 27-letni Jan Bilski, syn rolnika z Klamew, żył w stałej niezgodzie z ojcem i nieraz dopuszczał się na rodzonym ojcu czynnych zniewag. W dniu krytycznym Jan Bilski wszczął również

z ojcem gwałtowną awanturę, poczem rzucił się na ojca w zamiarze obicia go. Rozgniewany postępowaniem brata Stanisław Bilski, który w tym czasie rąbał drzewo, rzucił się w obronie ojca na brata J. i zadał mu siekierą cios w głowę. Ranny w drodze do szpitala zmarł. Przypadkowy zabójca oddał się sam w ręce policji.

Pożar kolei podziemnej w tunelu pod Hudsonem.

400 osób odniosło rany.

Warszawa, 21. 2. (tel. wł.) Z Nowego Jorku donoszą: Podczas największego ruchu w jednym z wagonów kolei podziemnej na drodze do Hoboken, pod rzeką Hudson wybuchł pożar.

Przerażeni pasażerowie, oszołomieni dymem i ciemnością, cisnęli się do innych wagonów. Nastąpiła okropna panika, podczas której kobiety i dzieci przewracano i tratowano.

Z 500 pasażerów 400 odniosło rany. Wielu jest ciężko rannych, bardzo wielu uległo zatruciu dymem. Zabity został tylko kierowca pociągu.

Jako przyczynę pożaru jedni wymieniają krótkie spieczę, inni utrzymują, iż

zapaliły się papiery i odpadki wzdłuż szyn kolejowych, od których zajął się wagon.

Dzięki wyjątkowo szybkiej pomocy nieszczęście nie przybrało większych rozmiarów. Pożar ugaszony został w ciągu półtorej godziny.

Największą trudność przedstawiało przeprowadzenie podróżnych do najbliższej stacji. Ogarnięci paniką, nawpół przytomni pasażerowie opierali się zarządzeniom oddziałów ratowniczych. To też przeprawa trwała 2 godziny. Wielu straciło przytomność, gdy z tunelu dostało się na świeże powietrze.

Kronika telegraficzna.

WARSZAWA, 21. 2. (tel. wł.) Na porządku dziennym najbliższego posiedzenia Sejmu rozpatrywany będzie wniosek B. B. w sprawie zmiany konstytucji. Podobno Wyzwolenie stawia wniosek o odrzucenie projektu odrazu. Prawdopodobnie wniosek Wyzwolenia nie dozna poparcia innych klubów lewicowych.

WARSZAWA, 21. 2. (tel. wł.) W ministerstwie spraw zagranicznych ustalono obecnie skład delegacji polskiej na sesję rady Ligi Narodów rozpoczynającą się dnia 4 marca. Ze względu na doniosłość spraw: górnośląskiej i litewskiej, do Genewy udadzą się nie tylko minister Zaleski, lecz i wiceminister Wyszocki, ponadto pp. Holówko, Tarnowski i Szumlakowski.

WARSZAWA, 21. 2. (tel. wł.) Wczoraj w południe premier Bartel odbył półtóra godzinną konferencję z Prezydentem Mościckim. Następnie udał się do Belwederu, gdzie przez godzinę konferował z marszałkiem Piłsudskim.

WARSZAWA, 21. 2. (tel. wł.) Wyjazd premiera Bartla do Gdańska nastąpi dnia 26. bm. Premier zabawi w Gdańsku dwa dni, przyczem zamieszka w apartamentach komisariatu generalnego Rzeczypospolitej. W programie przewidziany jest bankiet w ratuszu gdańskim, urządzony przez prezydenta Sahma i śniadanie, urządzone przez komisarza Ligi Narodów Van Hammela. Premier Bartel zwiedzi port, szkoły i ochronki polskie.

BERLIN, 21. 2. (tel. wł.) Rokowania koalicyjne posunęły się o tyle naprzód, że członek partji ludowej, minister gospodarstwa Rzeszy dr. Curtius został ma również pruskim ministrem bez teki.

W ten sposób nastąpiłaby unja personalna pomiędzy rządem Rzeszy a rządem pruskim. B.

O budowę tanich mieszkań.

Warszawa, 21. 2. (Tel. wł.) Wczoraj odbyło się posiedzenie rady ministrów pod przewodnictwem premiera Bartla. Przyjęto projekt ustawy o popieranie budowy tanich mieszkań. Projekt opiera się na zamierzonej podwyżce, dotyczącej stawek komornego, przyczem podwyżka obciąży lokatora większego mieszkania; będzie ona progresywna i rozłożona na dłuższy okres czasu. 75 procent właściciele domów będą płacili na rzecz funduszu budowlanego, 15% obowiązani będą użytkować na remont domów. Z plac podatkowych utworzy się fundusz budowlany, którym zarządzać będzie specjalna instytucja. Zadaniem tej instytucji będzie operowanie

uzyskanemi sumami w kierunku budowy tanich mieszkań przez udzielanie kredytu na dogodnych warunkach itd.

Wielkie nieszczęście kolejowe w Ameryce Północnej.

(Własna służba telegraf. „Dz. Bydg.”)

New-York, 21. 2. W Ameryce, kraju wszystkich rekordów, chcą widocznie pobić też rekord katastrof kolejowych. Po katastrofie kolei podziemnej w tunelu pod Hudsonem w Nowym Jorku nastąpiła wczoraj katastrofa pociągu robotniczego koło Peovia w stanie Illinois. Zabitych jest 20 osób, 13 ciężko rannych, wszystko górnicy. TL

U nas ślizgawka, a tam — majówki.

(n) Otrzymałiśmy najświeższe pisma południowo-amerykańskie (z przed 3-tygodni).

W „Kurjerze Polskim”, wychodzącym w Argentynie czytamy, że w końcu stycznia panowały w Buenos Aires ogromne upały. Temperatura dochodziła w ciągu do 38 stopni. Upały zaskoczyły w wysokim stopniu plantację majsu (kukurydzy). Towarzystwa polskie urządzają wszędzie majówki. Browary są w obłądzeniu!

Anglicy nie życzą sobie propagandy niemieckiej.

Projektowana podróż sterowca „Graf Zeppelin” do Egiptu natrafiła na „trudności”.

Na nieoficjalne zapytanie Niemiec, skierowane do urzędów angielskich nadeszła odpowiedź, że wyjazd Zeppelina do Egiptu byłby niepożądany.

Krwawa awantura w Grudziądzu.

Z Grudziądza donoszą: W poniedziałek, dnia 18. bm. niejaki Bronisław Niejablik udał się wraz z kompanami do oberży p. Bracha, gdzie się raczyli przy „czystej” od godz. 16-ej do 21-ej. Gospodarz wreszcie, chcąc zamknąć lokal wyprosił ich z pokoju. Z zemsty pijani awanturnicy poczęli wybijać szyby. Gospodarz, chcąc ich odstraszyć wystrzelił, raniąc Bronisława Niejablika lat 27 z M. Rudnika tak niebezpiecznie, że śmierć nastąpiła natychmiast.

Jak Warszawa uczciła Ojca św?

Nuncjusz Ratti, dziś Plus XI, nie opuścił Warszawy przed zbliżającą się nawałą bolszewicką.

(Od własnego korespondenta „Dziennika Bydgoskiego”).

Warszawa, 19 lutego.

W rocznicę koronacji Piusa XI odbyła się uroczysta akademja celem uczczenia półwiekowego jubileusza kapłaństwa, panującego papieża. Warszawianie pamiętają dobrze Namiestnika Chrystusa z czasów Jego nuncjatury nad Wisłą, prorocze niemal natchnienie przy wyszczeniu o losach Polski i pozostanie na miejscu mimo zbliżania się nawały bolszewickiej. Nic dziwnego, że tłumno i rojno było na sali Rady miejskiej, że nie tylko zjawili się szary obywatel, ale i śmietanka społeczeństwa, dostojnicy kościelni i świeccy oraz delegacja korporacji akademickich.

Ponieważ dochód z zebrania przeznaczono na zakład fundacji im. Piusa XI dla sierót po inwalidach i wojskowych, zagał uroczystość pierwszy wiceminister min. spraw wojskowych, gen. Konarzewski. Wspomnił on, że hold, oddawany Ojcu św., łączy się z przywróceniem państwa kościelnego, owego odwiecznego „patrimonium Sancti Petri”, a zatem z wydarzeniem dużej wagi dziejowej. Komitet, zarządzający akademję, otrzymał z Watykanu błogosławieństwo dla uczestników obchodu. Okrzykiem na cześć niedawnego jeszcze „więźnia Watykanu” zakończył generał przemówienie. Gromkie „Niech żyje!” zapełniło salę, poczem orkiestra odegrała hymn papieski i polski.

Szambelan Ojca św., znany lekarz dr. Bączkiewicz, przesunął w słowach swoich krótki kalejdoskop walki Polski o wolność i udziału w niej nuncjusza Achillesa Ratti, który w najgroźniejszej chwili natarcia wschodu nie umknął z placówki wzorem innych przedstawicieli dyplomatycznych, lecz dzielił losy nasze i błogosławił orężowi broniącego się krwawo narodu. Nietylko ten wspaniały moment jest ogniwem łączności z Piusem XI. W Warszawie otrzymał on pastorał i niejednokrotnie zaznaczał, że jest biskupem polskim... Naród nasz winien współpracować ze stolicą apostolską, aby się stało Królestwo Boże na ziemi. Wszystkie składniki moralne i umysłowe Najwyższego Pasterza dążą do osiągnięcia dobra ludzkości. W nieskończone trudnych zagadnieniach znajdował umiejętnie wyjście, dzięki miłości i zrozumieniu dusz. Jako

kapłan prowadzi katolicyzm do źródeł nadprzyrodzonych. Charakter stanowczy nie cofa się przed postanowieniem powziętem.

Nastąpił odczyt profesora uniwersytetu Haleckiego p. t. „Tradycje watykańskie a potrzeby chwili współczesnej”. Uczony prelegent wywodził, że Polska dzisiejsza niema przewodniej idei, która jej przyświecała w złotym okresie Jagiellonów. Dużych linii kierunkowych szukają wielkie i śmiałe narody. Posiada je Kościół w nieznuzonym posłannictwie urzeczywistnienia woli Opatrzności na ziemi. Wiek XX zalał świat sztucznym blaskiem, nie zdołał jednak rozwiązać żadnych zagadnień. Rozwiązanie tkwi tam, gdzie Kościół wskazuje swoje credo. Wskreszenie państwa watykańskiego jest potężnym dziełem. Pius XI usunął pogwałcone prawo trwając przy zasadzie, że Na-

miestnik Chrystusa musi być niezależny. Trwałość państwa swego chce oprzeć na sercach narodu włoskiego, z którym łączy go kulturalne i polityczne węzły. Dla Polaka był Rzym dawniej drogim, niejako drugą ojczyzną, dziś jest zaś podwójnie drogim i stanie się ośrodkiem nieśmiertelnego „civitas Dei” (państwo Boże).

Po odśpiewaniu przez chór pieśni religijnych, zadeklamował artysta teatru narodowego, p. Józef Węgrzyn urywek z piętnastego rozdziału „Quo vadis”.

W końcu nuncjusz apostolski, Marmaggi, tytularny arcybiskup Adrijano-pola, wygłosił po włosku gorące podziękowanie.

A. S.

Wielki post w dawnej Polsce.

Po karnawale, który w tym roku odbył się wszędzie hucznie i wesoło, wykazując wyjątkowo wielką liczbę różnych zabaw i balów, — nastąpił okres wielkopostny.

O ile w dzisiejszych czasach mało kto stosuje się do przepisów postnych, uświęconych wielowiekową tradycją kościelną, o tyle w dawnej Polsce ojcowie nasi z wielką gorliwością przestrzegali w Wielkim Poście praktyk religijnych.

Pobożność i gorliwość w spełnianiu owych praktyk były zawsze piękną cechą naszego narodu, która przejawiała się zarówno po magnackich pałacach i szlacheckich dworach, jak i ubogich chatach, tak

po cichych wioskach, jak i gwarych miastach.

A że przytem Polak był natury wesołej, a promienny uśmiech marcowego słońca, wesołości sprzyjał, trzeba więc było jakoś umiejętnie połączyć zapał do pokuty z radością życia, przepelniającą duszę. To też wiele obrzędów z okresu wielkopostnego jest arcykunsztownym zespoleniem tych dwóch przeciwnych sobie nastrojów.

Bardzo religijni przodkowie nasi, a w szczególności lud wiejski z biegiem czasu przystroili obrzędy kościelne w czasie Wielkiego Postu szeregiem zwyczajów pozakościelnych, uwydatniających nieraz dosadnie charakter naszego narodu. Dzisiaj zwyczaj te poginęły, lub też zachowały się tylko gdzieniegdzie.

Głównym wstępem do wielkopostnych obrzędów był sąd nad bałwanem, przedstawiającym mięsopust, oraz ścinanie go w oczach licznie zgromadzonego ludu, co rozumie się, było hasłem do ogólnej wesołości.

W środę popielcową gospodarze wiejscy lub mieszczańscy, przebrani w suknie dzia-dowskie, ze śledziem na kiju uwiązany, przewodzili orszakowi chłopców, którzy dziewczynom i parobkom, zaś po miastach pannom i kawalerom przyczepiali z tyłu do ubrania kurze łapki lub inne przedmioty za karę... bezżenstwa. Zwyczaj ten, ongi u naszego ludu powszechny przechował się dotąd w niektórych okolicach Polski, a również i w Czechach.

Wielki Post obchodzono u nas surowiej, niż Adwent i dużo ostrzej niż w innych katolickich krajach Europy. Gorące serca polskie nie zadawała się ramami nakazu religijnego, dobrowolnie i ochoczo większe czyniły z siebie ofiary.

Przez cały Wielki Post nikt mięsa nie

Marszałek Senatu Szymański zjeździł Sejm...

Każdy na swój sposób grzebie kijem w tem mrowisku.

Marek Romański

(4)

MISS O SZKARŁATNEM SPOJRZENIU.

Powieść z najbliższej przyszłości.

(Ciąg dalszy.)

Bezwątpienia, komandor wiózł z sobą dokumenty olbrzymiej wagi. Gdyby Niemcy wiedzieli, iż komandor przejął ich tajemnice, niewątpliwie dołożyliby wszelkich starań, by Carsidea pozbawić owych dokumentów. Ale czy wywiad niemiecki wiedział o tem? Carside twierdził, że tak. Czy nie mylił się? A gdyby nawet tak było coś mogło mu grozić, tu na okręcie? O ile łatwiej jest zabić człowieka na lądzie, na lądzie wykraść dokumenty! Świat stoi otworem do ucieczki, okręt na pełnym morzu jest światem ograniczonym, zamkniętym. Z okrętu na pełnym morzu można uciec jedynie w wieczność. Carside przesadza najwyraźniej. Morderca, popelniający na okręcie swą zbrodnię, z góry skazywałby się dobrowolnie. Nie, Carside z pewnością obawia się niepotrzebnie o siebie. Starzy ludzie lubią przesadzać, a Carside przekroczył już dawno sześćdziesiątkę. Zresztą, gdyby nawet...

Szelest wyrwał mr Logana z zamyślenia. Obrócił się leniwie.

— Podziwia pan urok morza w nocy? — usłyszał melodyjny, dźwięczny głos kobiety. — Jest cudne, nieprawdaż, mi-ster...

Wymieniła nazwisko, które w żadnym wypadku nie brzmiało „Logan”.

Anglik cofnął się znów zdumiony — Skąd pani zna moje incognito? Niech pani mówi ciszej.

Roześmiała się swobodnie: — Skąd znam? Zbyt wiele fotografii pana widywałam ostatnio w pismach ilustrowanych.

— W istocie. — odparł jej spokojnie — stałem się odrobinę sławny od owej historii z van Lövenstamem i od chwili wykrycia zamachu na Konklawe. Niech pani nie zdradza mego incognito, miss Irving. — Chcę mieć spokojną podróż.

— Ależ chętnie. — odparła. — Docho-wam wiernie tajemnicy.

Podeszła do balustrady pokładu. Mimo bladości światła nocy uroda jej jaśniała wspaniałym blaskiem. Miss Alicja Irving była wysoką, zgrabną blondynką o puszystych włosach, których złoto przechodziło w polski miedziane. Wielkie niebieskie oczy, okolone orzechowemi brwiami łączyły w sobie wesołość dziewczęcia z zadumą dorosłej kobiety. Nos miała prosty i kształtny, małe czerwone usta. Była wysportowana i zdrowa jak wszystkie Amerykanki. Jedyną wadą jej urody było dziwne zaczerwienienie powiek, które występowało w niej raz silniej, raz słabiej. Gdyby nie owo zaczerwienienie powiek, można ją było nazwać klasyczną pięknością.

— To dziwne — rzekła. Mr Logan — podkreśliła to nazwisko — goni pan i tak bezlitośnie gnębi wszystkich głośnych przestępców, którzy mogą poznać pana tak łatwo z fotografii w pismach.

Czy to częste portretowanie pana nie daje im bronii do ręki?

— Nie sądzę. Zresztą i ja posiadam umiejętność zmiany fizjognomji! Czy pani naprawdę poznała mnie z fotografii miss Irving?

Popatrzał uważnie na kobietę, którą poznał dnia poprzedniego w sali bawialnej.

— Ach nie. — odparła — to była błaga z mej strony. Znałam wszak pana od dawna.

— Doprawdy. Od jak dawna?

— Znam pana od dwu lat. Wtedy to widziałam pana po raz pierwszy.

— Gdzież to było?

— W kasynie gry, w San Remo.

— Nie przypominam sobie pani stamtąd.

— Ale ja pana zapamiętałam. Miał pan niesłychane szczęście. Stawiał pan ustwiecznie na zero i to zero wyszło wtedy kolejno 9 razy.

— Tak, wygrałem wtedy faktycznie bardzo dużo. Bardzo żałuję, że nie miałem sposobności poznać pani wcześniej.

Alicja Irving spojrzała na niego uważnie.

— Ja też! — mówiła krótko.

Logan skłonił się jej mimo, że z brzmienia głosu nie mógł wywnioskować, czy mówi to poważnie, czy też z ironją.

— Czy pan był w Ameryce — zapytała, po chwili milczenia, panna.

— Oczywiście, że byłem. W 1928 roku. Miałem miłą okazję do ocalenia życia „Al” Smithowi, na którego gotowałam zamach fanatyczny Ku-klux-klan.

— A tak. Pamiętam. A teraz mr. Logan? POCO pan tam jedzie?

Pytanie to było rzucone tonem tak ostrym i odrębnym od zwykłego melodyjnego brzmienia jej głosu, że zapytany spojrzal na nią ze zdziwieniem:

— Jadę odebrać spadek. — odpowiedział spokojnie, napół szyderczo.

— Spadek? Gratuluje panu, mr. Logan! Odchodzę, bo robi się chłodno i życze panu, by pan szczęśliwie ów spadek odebrał. Good night.

Skinęła mu głowę i odeszła. Mr. Logan patrzył za nią przez chwilę.

— Dziwna dziewczyna — pomyślał. — Dziwna i ładna zarazem.

Rzucił niedopałek cygara i zeszedłszy ze spardeku skierował się ku zejściu do kabin. Wówczas cień jakiś przesunął się obok niego bezszelestnie.

Logan obejrzał się:

— Draemer! — wyszeptał zdumiony. — No, no. Zdawaćby się mogło, że śledzi mnie i Noe Carside'a. W każdym razie poco się koło nas kręci, u diabła?

Rozdział III.

Następnego dnia „Olympic” kotłował się trochę gwałtowniej, a pogoda dnia poprzedniego ustąpiła częstym szkwałom, którą ciągle rosły. Nad oceanem wisiały płachty ciemnych chmur.

Młodszy porucznik zapytywany o prognozę pogody odpowiadał z miną wytrawnego wilka morskiego, iż pogoda jest sztormowa, nie należy się jednak w żadnym wypadku obawiać czegoś niepomyślnego. „Olympic” jest bowiem transatlantykiem, który z nonszalancją może drwić z wszelkich burz i huraganów.

Ciąg dalszy nastąpi.

Zamiary „Miss Polonji” na przyszłość.

Zamyśla poświęcić się pracy humanitarnej.

Jadał, a w niektóre dni wstrzymywano się nawet od nabiału, suszono i biczowano się. Ponieważ każdy uważał sobie za obowiązek być w Wstępną Środę w kościele, przeto dla tych, którzy dnia tego udziału w nabożeństwie wziąć nie mogli, powtarzano „popielec” w najbliższą niedzielę, chorym zaś na ich prośby udzielano tej ceremonii w łóżku.

W miarę zbliżania się Wielkiego Tygodnia podwajano jeszcze surowość w poszczepniu, bo wstrzymywano się nawet od pokarmów ciepłych i gotowanych, żywiąc się tylko chlebem, suszonymi owocami, miodem i wędzoną rybą.

W pewne dni potrawy kraszono tylko olejem lub oliwą, a polewka z gotowanego piwa z korzeniami, oraz grzanki z olejem, były ulubionym postnym daniem. Ponieważ podstawę postu stanowiły ryby, przeto hodowano je w licznych stawach przy dworach, klasztorach i miasteczkach.

Podkreślić trzeba, że w czasie Wielkiego Postu milki wszędzie piosenki świeckie, a na ich miejsce śpiewano wieczorami po domach gorzkie żale i inne nabożne pieśni o Męce Pańskiej. Urządzano też przedstawienia pasyjne.

Balowe stroje świąteczne chowano do szaf i skrzyń, zastępując je skromnymi o ile możności ciemnymi szatami, co jeszcze zachowało się do dziś dnia u ludu wiejskiego.

Nie rzadko można było widzieć, zwłaszcza w średnich wiekach, jak potężny rycerz, cały w stal zakuty, przed którym drżeli wrogowie, kajał się leżąc krzyżem w kościele i pościł o chlebie i wodzie.

Rozluźnienie obyczajów, zapoczątkowane w malej mierze za czasów Zygmunta Augusta, doszło do zenitu za czasów saskich. Przesztano przestrzegać ściśle posty, nie pilnowano też wtedy wielu obrządków religijnych. Niektórzy jedli już mięso w kwiatną niedzielę, udając, że niby cieszą się z tego, iż „w następnym tygodniu Chrystus Pan zmartwychwstaje”.

Dzisiaj pozostały jedynie resztki dawnych surowych obyczajów. Znikły też niektóre barwne tradycje, tak, że dziś okres przedwielkanocny nie posiada ani w połowie tego uroczystego nastroju co przed wiekami w dawnej Polsce.

Dwa lata ciężkiego więzienia za działalność wyrotową.

W Warszawie skończył się proces Ignacego Toma, oskarżonego o organizowanie kół młodzieży komunistycznej. Sąd skazał wyrotowca na 2 lata ciężkiego więzienia.

Szofer zatruty gazem.

W Warszawie zmarł tragicznie szofer Samojłow w garażu. Mianowicie w hoksie zapuścił motor swej maszyny i znużony pracą zasnął. Ze snu tego już się nie zbudził zatruty gazami spalinywymi.

Rada Miejska w Starogardzie odpiera zarzuty.

Do pana redaktora odpowiedzialnego „Dziennika Bydgoskiego” w Bydgoszczy.

Na podstawie art. 32 Rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 10 maja 1927 r. o prawie prasowym ogłoszone Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 4 stycznia 1928 r. (Dz. Ustaw nr. 1/28, poz. 1), przesyła się załączone sprostowanie korespondencji umieszczonej w „Dzienniku Bydgoskim”, celem umieszczenia tego sprostowania w najbliższym lub następnym numerze „Dziennika Bydgoskiego”.

Sprostowanie korespondencji umieszczonej w „Dzienniku Bydgoskim” z dnia 27 stycznia 1929 r. nr. 23 na str. 12, względnie w nr. 31 z dnia 7 lutego 1929 r. na str. 6 względnie w nr. 32 z dnia 8 lutego 1929 r. na str. 6.

Rada miejska miasta Starogardu odpiera stanowczo wszelkie zarzuty podniesione w powyższej korespondencji przeciwko tułej Radzie miejskiej wogóle, a w szczególności przeciwko b. posłowi, radnemu Narkowi, przeciwko zastępcy przewodniczącego st. sekretarzowi Beckerowi, tudzież przeciwko burmistrzowi Czwojdziańskiemu.

W imię prawdy przedstawiamy rzeczywisty stan sprawy:

Nieprawdą jest, jakoby na ostatnim posiedzeniu Rady miejskiej doszło do skandalu. Skandalu żadnego nie było, wobec czego nie mogło paść smutne światło na polskość pewnych radnych miejskich.

Miss Polonja nie powróciła jeszcze do Warszawy z podróży reprezentacyjnej, a zwiedzając szereg najpiękniejszych miejscowości francuskich, ukazuje swe rasowe oblicze zachwyconym Francuzom i krociom cudzoziemców.

Miss Polonja robi propagandę urody i kultury polskiej. Europa mówi o Polsce, interesuje się Polską, rozprawiając o tej pięknej Polce.

I jak się rozprawia! Oto urywek z listu p. Z., przydzielonej do stałej „świty” Miss Polonji:

Budzi wszędzie zaiste dziwny zachwyt. Uważam, że w Polsce takiego powodzenia jej uroda nie ma. Tłumy wiwatują na jej cześć, hołdom i czolobitnościami niema końca ani miary.

„Wszyscy tu, my, z jej otoczenia, czekamy kiedy jej się, mówiąc popularnie, lecz dobitnie, w głowie przewróci. A tu okazuje się ta główka mocna nad po-

dziw. Miss Polonja odrzuca wszystkie zawrotne propozycje”.

Jedynym i stałym pragnieniem „pięknej Polki” jest wrócić czempredzej do Warszawy, gdzie pragnie poświęcić się pracy humanitarnej.

Na uczynioną jej nader korzystną ofertę wielkiej wytwórni filmowej Gaultmonta, odpowiedziała temi słowy:

„Wracam do Warszawy, gdzie mi stworzono tak świetne warunki pracy humanitarnej”.

A później tak powiada: Polska mnie wybrała nie dla Gaultmonta, tylko dla siebie.

W związku z wyborem „Miss Polonji” wpływają w dalszym ciągu na ręce specjalnego komitetu bardzo obfite dary, które wedle uznania i w imieniu „Miss Polonji” przeznaczane są na cele humanitarne.

Grochałem rzucają jak piłką.

Oslawiony kat z domu poprawczego w Studzieńcu Grochal jest według rewelacji organu Frakcji Rewolucyjnej PPS „Przedświtu” wybitnym pepesowcem. Zanotowaliśmy to twierdzenie wczoraj dla podkreślenia, jak to zasady socjalistyczne zabijają w człowieku wszelkie ludzkie uczucia i przekształcają człowieka stopniowo w bezmyślną a drapieżną zwierzę, myślące tylko o korytku.

Ostatni numer „Robotnika”, centralnego organu PPS zajmuje się rewelacją

mi „Przedświtu”, dotyczącami Grochala i twierdzą wręcz odwrotnie, że Grochal jest czy był protegowany (popierany) przez wybitnych członków „frakcji”. Notujemy to jedynie dla uzupełnienia wiadomości o Grochalu, którym obecnie dwie czerwone partje rzucają jak piłką. Z tego wzajemnego częstowania się Grochałem wynika w każdym razie, że ta bestja w ludzkim ciele była członkiem i wychowankiem czerwonego obozu. Mniej, czy więcej czerwonego, o to już nie chodzi.

Z KRAJU.

Eksplozja w sądzie grodzkim w Łodzi.

W sądzie grodzkim przy ul. Cegielnianej w Łodzi nastąpił wybuch w czasie rozgrzania centralnej rury wodociągowej. Dwie osoby odniosły ciężkie rany i zostały odwiezione do szpitala. Przyczyną nieszczęścia była eksplozja prochu. Mianowicie w szafie obok rury znajdowały się dowody sądowe, w tem paczka prochu, który pod wpływem nagłego ciepła wybuchł. Pożaru nie było.

Jak zaradzić skutkom powodzi?

Magistrat będziański, licząc się z ewentualnością powodzi, przedsięwziął szereg środków zaradczych. M. in. zmobilizowano wszystkie łodzie prywatne, zorga-

rizowano środki lokomocji oraz zarządzone pogotowie ze strony straży ogniowej i policji. Istnieje również projekt uruchomienia kuchni polowych dla biednej ludności na wypadek powodzi. Podobne przygotowania poczyniły również inne miejscowości powiatu.

Płonący stos na torze kolejowym.

Na przystanku kolejowym Ursus (pod Warszawą) zdarzył się charakterystyczny wypadek, który stanowi smutną ilustrację sytuacji, jaką wytworzył mróz. Robotnicy stacji Ursus w liczbie 1200, nie mogąc doczekać się na dotkliwym mrozie na pociąg podmiejski, któryby ich odwiózł do Warszawy, wpadli na następujący pomysł:

Na krótko przed nadejściem pociągu

Z Gdańska.

Polczenie zakutych w lodzie statków. Senat Wolnego Miasta wynajął 3-motory samolot D 901 celem odszukania uwieczonych w lodzie okrętów. Udało się odwiedzić 9 statków i przy pomocy radiotelegrafii odebrać od nich życzenia co do zaopatrzenia w żywność i węgiel. Okazało się, że żaden ze statków, przebywających przymusowo w zatoce gdańskiej, doraźniej pomocy nie potrzebuje. Pilot stwierdził, że poza Helem lodów niema. — Statek „Peter von Danzig” przebył już okres największego niebezpieczeństwa, gdyż został przez statek szwedzki „Baldar” wyzwolony z okowów lodowych.

Z Tow. Ludowego w Nowymporcie. W ub. niedzielę odbyło się przy udziale licznych delegatów doroczne walne zebranie Towarzystwa Ludowego w Nowymporcie. Organizacja ta liczy 400 członków, a majątek jej wynosi przeszło 4 tys. guldenów. Z ramienia Gminy Polskiej przemawiał wiceprezes red. Cieszyński.

Zgon senatora. Na skutek choroby sercowej zmarł nagle senator Friedrich Gruenhagen. Piastował on swój urząd dopiero od 1 stycznia br., był jednakże znany w szerokich kołach obywatelstwa i ogólnie szanowany jako człowiek pracowity i lojalny.

W przeddzień przyjazdu do Gdańska premiera Bartla. Prasa gdańska zajmuje się spodziewanym przyjazdem premiera Bartla do Gdańska i uważa przyjazd ten za naturalny akt kurtuazji ze strony Polski i łączy fakt ten z wizytą prezydenta senatu gdańskiego Sahna w roku 1921. Prasa niemiecko-gdańska sądzi, że wizyta polskiego premiera w Gdańsku potwierdzi długo kwestjonowaną suwerenność Wolnego Miasta Gdańska. Dla uczczenia pobytu wysokich gości senat ma wydać bankiet w salonach ratusza, gdzie wygłoszone będą liczne mowy. Drugi bankiet przygotowuje minister Strassburger w swych prywatnych apartamentach.

pospiesznego, który całą siłą pary zdążył do Warszawy robotnicy ułożyli barykadę z drzewa i podpalili ją. Jedynie dzięki przytomności umysłu maszynisty uniknięto katastrofy. Pociąg pospieszny zatrzymał się, robotnicy wsiedli i odjechali. Zaalarmowana policja przybyła zapóźno i nie zdążyła aresztować sprawców.

do zareagowania na wywody p. posła Narkę, ponieważ w wywodach jego, żadnych umizgów w stronę Berlina nie było.

Cel korespondencji „Dziennika Bydgoskiego” zdradza się w zdaniu „czas najwyższy, aby władze wojewódzkie wzięły pod uwagę te antypolskie występy tułej ojców miasta”. Na podstawie fałszywych wywodów i denuncjacji wzywa się władze wojewódzkie do wystąpienia przeciwko polskiej instytucji autonomicznej, w której pomimo imputowanej Radzie miejskiej sympatii do Niemców, ani jeden z Niemców nie zasiada.

Rada miejska protestuje jak najenergiczniej, aby kiedykolwiek wrogo odnosiła się do Armji Polskiej. A poruszanie kwestyj tarć niewywołanych przez korporacje miejskie z 2 p. Szwoleżerów, sprawy załatwionej już od dwóch lat, ku ogólnemu zadowoleniu, przypomnienie tej sprawy bądź co bądź przykrej dla każdego Polaka, jątrzenie przez to stanów przedstawia się jako praca na korzyść Berlina.

Rada miejska zgodnie z Magistratem, gdzie może, popiera armję polską. Orkiestra tułej Szwoleżerów dostaje rok rocznie dotację 500 zł z fundusów miejskich. Wszelkie żądania Zarządu armji Magistrat miasta Starogardu i Rada miejska uwzględniają. Odstąpiono bezpłatnie grunt pod budowę na cele wojskowe i plac pod budowę kościoła garnizonowego.

Nieprawdą jest, że kapitał niemiecki ma wielki wpływ na wstrzymanie rozwoju polskości w naszym mieście. Ten kapitał niemiecki, mający mieć tak wielki wpływ, nie ma ani jednego zastępcy w Magistracie ani

w Radzie miejskiej. Zawdzięcza się to zwartemu polskiemu frontowi bez względu na stronictwa polityczne, działającemu w sprawach polskości solidarnie.

Ksiądz proboszcz Hackert już od roku 1920, jako były przewodniczący Rady miejskiej gdy nie został ponownie nim wybrany, nie brał udziału w posiedzeniach Rady miejskiej, a przy dalszych wyborach nie został nawet wybrany radnym miejskim. Od tego czasu zajmuje się jedynie kwestjami swego urzędu i tylko w tych kwestiach wchodzi w styczność z korporacjami miejskimi. Jak się wykazało w znanym procesie grudziądzkim, — nie wiedzieć dla czego wspomnianym w korespondencji „Dziennika Bydgoskiego” — ks. proboszcz Hackert jest zwolennikiem marszałka Piłsudskiego i portret tegoż umieszczony jest nawet w mieszkaniu ks. Hackerta.

Gdyby więc Rada miejska znajdowała się pod wpływem ks. proboszcza Hackerta, nie zapadłaby tak nierozważnie krytykowaną uchwała Rady miejskiej.

Nieprawdą jest wreszcie, że Starogard nie kroczy naprzód pod względem polszczyzny, lecz że cofa się wstecz, gdyż miasto Starogard pomimo znacznego kapitału niemieckiego, ulokowanego w różnych przedsiębiorstwach przemysłowych, jest miastem czysto polskim, protestującym przeciwko wszelkim zakusom Niemiec do rewizji granic ustalonych na podstawie Traktatu Wersalskiego, jak to świadczy energiczna rezolucja Rady miejskiej z dnia 27 marca i 7 września 1925 r., przeciwko wysuwaniu pytania rewizji granic Państwa Polskiego.

Lisewski, przew. Rady miejskiej.

Listy z Włoch.

Państwo Kościelne zmartwychwstało
Podpisanie traktatu. — Komunikat dla am-
basadorów. — Mussolini u Ojca świętego. —
Radość w Rzymie. — Zmiana Sekretarza
Stanu. — Nowa era.

(Od wł. koresp. „Dziennika Bydgoskiego”)

Rzym, w lutym 1929.

Zatem pakt ugodowy między Watykanem a Kwirynałem został podpisany.

Stało się to tak prędko i nieoczekiwanie, że najwięksi optymiści nie mogli nawet przypuszczać, iż to istotnie nastąpił koniec rozwiązania „kwestji rzymskiej”, która przez blisko lat 60 była otwartą raną w ciele włoskiego narodu i w sercu Kościoła.

Ojciec święty od kilku miesięcy samodzielnie przygotowywał ów traktat zgody, w ciszy i spokoju, a jedynym łącznikiem pomiędzy Ojcem świętym i Mussolinim był jezuita Tacchi, który niemal codziennie był gościem w prywatnych apartamentach Piusa XI i Mussoliniego.

Kiedy więc tak sprawa została przygotowana, powołano do życia komisję czterech, która miała obowiązek tylko napisania niemal już zrehabilitowanego traktatu.

Z tej też racji komisja mogła sprawę całą załatwić bardzo szybko.

Kiedy traktat został podpisany przez sekretarza stanu kardynała Gasparri'ego i Mussoliniego w apartamentach watykańskich, zebrał się wszyscy ambasadorowie, akredytowani przy Watykanie, którym oficjalnie podano do wiadomości, iż Państwo Kościelne zmartwychwstało.

Granice tego państwa są więc takie, jak podałem w poprzednich korespondencjach, a opis dla całości sprawy powtórzę.

W skład Państwa Kościelnego wchodził z sw. città Leoniana z zamkiem św. Anioła,

Widok na balkon pałacu Św. Piotra w czasie błogosławieństwa papieża.

pagórek Watykański z doliną i dworcem S. Pietro, dalej wąskim pasem ciągnie się aż do morza Śródziemnego z miasteczkiem Are-gene, gdzie będzie port lotniczy i okrętowy,

kawałek Monte Verde z willą Pamphili Doria.

Nadto wszystkie pałace papieskie w mieście, willę Castel Gandolfo i 2 miljardy li-

rów w złocie za szkody wyrządzone Kościołowi przez zabór Państwa Kościelnego.

Nieopisana radość zapanowała w Wiecznym Mieście, a po biurach i urzędach o niczym innym nie mówią, jak właśnie o tej sprawie.

Jest to głośnem również, że Sekretarz Stanu kardynał Gasparri do ostatniej chwili był przeciwny rozwiązaniu tej kwestji i dlatego pomiędzy nim a Ojcem świętym miało nastąpić z tej racji poważne oziębienie stosunków.

Jak się dowiaduję, w najkrótszym czasie zostanie przywołany z Berlina nuncjusz Paccelli do objęcia stanowiska po kardynale Gasparri'm, który ma usunąć się całkowicie od pracy, a w szczególności od polityki kościelnej.

O tem mówią nie tylko różni monsignorowie z urzędów watykańskich, ale również i poważni i sędziwi kardynałowie.

Z chwilą powstania Państwa Kościelnego zmieni się również i kurs polityki watykańskiej.

Jest rzeczą charakterystyczną, że wszyscy kardynałowie wyraźnie stanęli po stronie Mussoliniego i faszyzmu i z radością powitali fakt pojednania Kościoła z rządem włoskim.

Kościół Katolicki wchodzi na nowe tory, nową erę zapoczątkowuje w jubileuszowym roku złotych godów kapłaństwa Piusa XI.

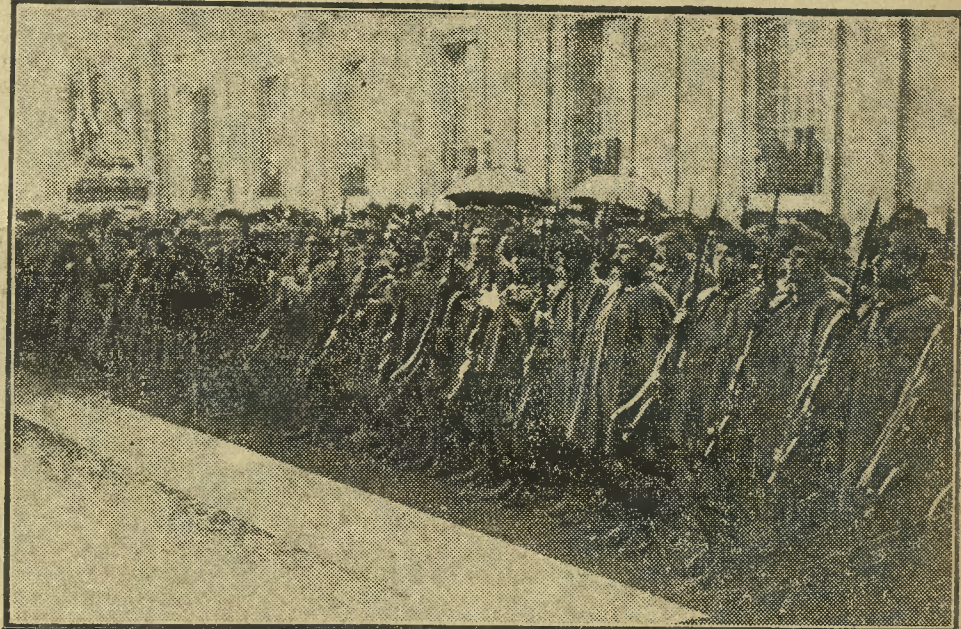
Ojciec święty, Pius XI, staje w szeregu Wielkiego Grzegorza i Leona XIII, jako mąż niepospolitego umysłu i genialnego sposobu patrzenia na potrzeby istotne dla rozwoju Chrystusowego Kościoła.

Polska katolicka nie mniej cieszyć się będzie niż naród włoski, albowiem i nas, Polaków, równie, jak i bohaterski naród włoski, sprawa rzymska równie bolała.

Gustaw Lawina.

Ojciec św. błogosławi tłumy pod licznosci na placu świętego Piotra.

Pierwszy raz prezentują faszyści broń przed Ojcem św.

Encyklika „Graves de communi” o demokracji chrześcijańskiej.

III.

Lubo zaś owa akcja socjalna w duchu chrześcijańskim ma się coraz dalej rozprzestrzeniać i rozwijać, nie wynika z tego, by inne instytucje, które dzięki pobożności i troskliwości przodków od dawna już istnieją i kwitną, musiały upaść, lub niejako utonąć w instytucjach nowych. Owszem, jedne i drugie, oparte na tej samej religji i miłości, a w gruncie rzeczy wcale z sobą zgodne, mogą dobrze istnieć obok siebie i tak się razem związać, aby tem łatwiej, przy połączeniu godnych pochwały zabiegów, można było zadość uczynić potrzebom ludu, i usunąć poważniejsze z każdym dniem niebezpieczeństwa. Więc sprawa woła, a woła głośno, że trzeba odważnych umysłów i sił zespolenia, gdyż zbyt szeroki zasiew nędzy przedstawia się oczom i straszne grozi niebezpieczeństwo przewrotów głównie skutkiem wzmagającego się wpływu socjalistów. Chytrze wciskają się oni w łono społeczeństwa; w ciemnościach tajnych zgromadzeń i w jasny dzień, słowem i piśmem podburzają tłumy do rokoshu; odrzućwszy przykazania religji, nie chcą wiedzieć o obowiązkach, a tylko prawa głoszą z naciskiem i kuszą liczniejsze z każdą chwilą gromady łaknących, które skutkiem niedoli dają się

łatwo omamić i sprowadzić na bezdroża. Chodzi zarówno o państwo i religję; broń obojga i poszanowanie im zapewnić to święty obowiązek wszystkich uczciwych ludzi.

Aby dojść do tej pożądanej jedności, trzeba nadto pomijać wszystko, co wywołuje spór, drażniąc i rozdwarzając umysły. Stąd w czasopiśmie i na zgromadzeniach ludowych nie należy poruszać subtelniejszych i prawie całkiem zbytecznych kwestyj, które trudno rozwiązać, a nawet zrozumieć nie łatwo bez odpowiednich zdolności i natężenia umysłowego. Ludzka to zaiste rzecz, że w wielu kwestjach są wątpliwości i że różni myślą; tym jednakże, którzy szczerze dążą do prawdy wypada w rzeczy jeszcze wątpliwej, zachować wyrozumiałość, skromność i wzajemny szacunek, by rozdwojenie opinji nie doprowadziło do rozdwojenia w działaniu. Jakiegokolwiek zaś ktoś trzyma się zdania w sprawach, niewykluczających wątpliwości, w każdym razie winien być gotowym do najściślejszego posłuszeństwa wobec orzeczeń Stolicy Apostolskiej.

Owoż akcja katolików, jakkolwiek jest, będzie tem skuteczniejszą, jeżeli wszystkie ich stowarzyszenia, zachowując swe własne prawa, będą działały

pod jednym i tem samym naczelnem kierownictwem. We Włoszech niechaj ster obejmie owa instytucja, polecana przez kongresy oraz zgromadzenia katolickie, a często i przez Nas, której Nasz poprzednik i My sami powierzyliśmy misję kierowania wspólną akcją katolików pod nadzorem i przewodnictwem Biskupów. Tak samo niech będzie u innych narodów, jeśli jakieś naczelnie tego rodzaju stowarzyszenie istnieje, któremu zadanie to prawnie poruczono.

Z tego wszystkiego okazuje się, jakie zadanie ciąży na sługach ołtarza w tej całej sprawie, tak ściśle związanej z interesami Kościoła i chrześcijańskiego ludu, tudzież jak oni tutaj mogą działać nauką, roztropnością i miłością. Że wobec dzisiejszych stosunków jest rzeczą nader pożądaną iść między lud i rozwinać pośród niego zbawienną działalność, zaznaczyliśmy to nieraz w Naszych przemówieniach do kleru; częściej jeszcze w listach do Biskupów i innych członków stanu duchownego, także w ostatnich latach¹⁾, pochwaliliśmy miłosną troskę o lud, i polecaliśmy ją jako szczególniejsze zadanie duchowieństwu tak świeckiemu, jak zakonnemu. Niech jednak w spełnieniu tego obowiązku duchowni za przykładem Świętych Pańskich postępują bardzo ostrożnie, i roztropnie. Ubogi i pokorny Franciszek, ów ojciec nie-szczęśliwych, Wincenty a Paulo i inni, których pamięć przechowuje się w całym Kościele, w ten sposób zwłkli byli urządzić swą nieustanną pracę dla ludu, że nie rozprasząc swego umysłu nad

miarę, ale pamiętając także o sobie z równą gorliwością pracowali nad wszechstronnem doskonaleniem swej własnej duszy. Zwracamy tu szczególniejszą uwagę na jedną rzecz, przez którą nie tylko duchowni, lecz wogóle wszyscy poświęcający się sprawie ludowej znakomite dla niej i to bez wielkiego trudu, połączą zasługi. Niech mianowicie w braterskich napomnieniach starają się przy sposobności następujące przedewszystkiem zasady wpajać w serce ludu: aby się strzegłi zawsze i wszędzie zawichrzeń i wichrycyli; aby za nieetykalne miał wszelkie cudze prawa; aby przełożonym oddawał winny szacunek i chętnie wykonywał pracę, aby sobie cenil płodne w obfite owoce życie rodzinne; aby szczególnie miał w poszanowaniu religję i w niej pośród przykrości życia szukał niezawodnej pociechy. Dla uskutecznienia zaś tego wszystkiego bardzo pomocną jest rzeczą stawiać przed oczyma najwznioślejszy przykład św. Rodziny z Nazaretu, i zachęcać do polecania się jej opiece, albo stawiać za wzór tych, którzy właśnie przez skromne warunki życia doszli do szczytu cnoty, albo także ożywiać nadzieję wiekuistej zapłaty w życiu przyszłym.

Nakoniec z całą powagą powtarzamy napomnienie, aby tak jednostki, jak towarzystwa we wszystkim, cokolwiek w tej sprawie podejmą, pamiętały, że należy koniecznie iść z władzą Biskupów. Niech nikt nie da się uwieść gwałtowniejszym zapałem miłości; jeżeli ta gorliwość wykracza przeciw win-

Z WIELKOPOLSKI i POMORZA

Kruszyn, p. Bydgoszcz.

Niesamienni pracownicy. W restauracji p. Sukowskiego w Kruszyńcu, zajęty był jako służący, 21-letni Bronisław Ból, który dokonywał systematycznej kradzieży na szkodę swego pracodawcy, odrywając skobel od piwnicy i kradnąc z niej napoje alkoholowe oraz inne rzeczy na sumę 600 złotych. Drugi służący p. Sukowskiego, 18-letni Czesław Zach wzniesił bez potrzeby w oborze ogień, od którego łatwo mógł powstać pożar. Ogień jednak w porę spostrzeżono i ugaszono. Ponieważ jednak Zach odgrażał się poprzednio swemu pracodawcy i miał zamiar zbiec do Niemiec, przeto został on wspólnie z swoim kolegą Bólem aresztowany.

SKORĘCIN. Przedstawienie amatorskie. W niedzielę, dnia 10. bm. urządziły Zjednoczone Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej męskiej i żeńskiej z Ostrowitego Prymasowskiego w Skorzęcinie w sali p. Albrechta przedstawienie amatorskie. Wystawiony został piękny dramat karzeniowski pt. „Karpacy Górale”. Po przedstawieniu, które wypadło doskonale i wzbudziło podziw u wszystkich, odbyła się skromna zabawa taneczna, na której wesoło i ochocho bawiono się do rana.

CHODZIEŃ. Wyjaśnienie. Od p. Jagodzińskiego z Chodzieży otrzymaliśmy nast. wyjaśnienie: „W „Dzienniku Bydgoskim” z dnia 17 bm. pod „Wyrzysk” (Z Wielkopolski i Pomorza) ogłoszono, jakoby miał piękna posiadłość przy rynku wyrzyskim oddać w ręce „Deutsche Volksbank” za 38.000 zł. itd. Stanowczo temu zaprzeczam, ponieważ pod moim nazwiskiem nie miałem w Wyrzysku żadnej posiadłości, co stwierdzić można w aktach gruntowych w sądzie wyrzyskim”.

DOCHANOWO. Osobiste. W niedzielę, dnia 10 bm. odbył się zaręczyny p. Marty Kruszkówny z Dochanowa z rolnikiem p. Stanisławem Jarmużem w Dochanowie.

WILCZKOWO. Zmarł 4. p. Tomasz Siadał, rolnik w Wilczkowie p. żnin.

SULINOWO. Wesele pałacowe. W dniu 6 bm. odbył się ślub p. Heleny Sytkówny z Sulinowa z p. Wincentym Białym, powszechnie znanym malarzem z Żnina. Związek małżeński pogłogosławił ks. dziekan Szuszczyński w kościele parafjnym w Gorzycach. Liczne zaproszonych gości podjęli rodzice panny młodej, prawdziwie po pałacowo, bardzo gościnnie, nie szczędząc niczego. Telegramów nadeszło bez liku. Wesele urozmaicił m. in. pp. Kuz z Juncewa, Malak z Jaroszewa i Siomkowski z Dochanowa. Młodą parę „Szczęść Boże”.

WIELE. Z życia Stow. Młodzieży Katolick. Dnia 10 bm. odbył się zjazd Stow. Młodzieży Męskiej, pod przewodnictwem prezesa p. Patenkiewicza. Odczyt o grzyźlicy i jej skutkach wygłosił p. Głowczewski, nauczyciel z Borska.

nemu posłuszeństwu, nie jest ani szczerą, ani trwale użyteczną, ani Bogu miłą. Bogu sprawiają radość ci, co wyrzekli się swego własnego zdania, słuchają przelożonych Kościoła, jak Boga samego; takim chętnie On pomaga w najtrudniejszych przedsięwzięciach i łaskawie doprowadza dzieło rozpoczęte do pożądanego końca. Do tego wszystkiego niech się przyłączą stosowne przykłady cnót, osobliwie takie, które dowodzą, że prawdziwy chrześcijanin jest nieprzejściwym gnuśności i zmysłowych rozkoszy, że hojnie z własnego majątku wspiera w potrzebie innych, że jest mężnym, niezwykłym. Takie bowiem przykłady wielce się przyczyniają do krzewienia zbawieniych zasad pośród ludu, przede wszystkim wówczas, gdy zdołają życie obywateli, stojących na wyższym stanowisku.

Zachęcamy Was, Wielobni Bracia, abyście, uwzględniając szczególnie potrzeby rozmaitych osób i miejsc, starali się o to wszystko w duchu waszej roztropności i przeczności; radcie też nad sprawą na zwyczajnych zebraniach waszych. Głównie zaś na to zwróćcie uwagę, i w tym kierunku używajcie swego wpływu, aby powściągnąć, ograniczyć i zabronić wszystkiego, co pod pozorem służenia dobrej sprawie rozluźnia św. karność i zakłóca porządek, jaki Chrystus w swoim Kościele ustanowił. Jeżeli działanie wszystkich katolików będzie się rozwijało należycie i zgodnie, wówczas jasno się okaże, że spokój, ład i dobrobyt ludów przedewszystkiem kwitną

GOLAŃCZ. Tow. Powst. i Wojaków miało na swem walnym zebraniu honorowymi członkami pp.: Kazimierza Bonowskiego (prezesa obwodowego z Wągrowca), komisarza Józefa Czajkowskiego z Golańczy, oraz Franciszka Szybatkę i Antoniego Dzierbińskiego również z Golańczy. W skład nowego zarządu weszli pp.: Stefan Kowalewski (prezes), Franciszek Szybatka (wiceprezes), Antoni Jagodziński (sekretarz), Stanisław Kemnitz (skarbnik), Józef Dębski (komendant) i Antoni Dzierbiński (zast. komendanta).

OBORNKI. Dnia 10 bm. odbyło się roczne walne zebranie Stow. „Młodych Polek”. Zebranie zainicjował prezeska p. Owsinówna, przewodniczącą walnego zebrania została wicepatron ks. Krzymiński. W skład nowego zarządu wybrano: prezeską — p. Kowalską, wiceprezeską — p. Owsinówną, sekretarką — p. Hołozanka, zast. sekr. p. Chrzczanowska, skarbniczką — p. Gazecka, zast. skarb. — p. Michalska, gospodynią — p. Lamęcka.

Koronowo.

Zjazd delegatów Tow. Powst. i Wojaków obwodu koronowskiego odbył się w niedzielę dnia 17. bm. po południu o godz. 3 w sali p. Gollnikowej.

Przejął Rady Miejskiej. Na ostatnim posiedzeniu Rady Miejskiej wybrano przydzium Rady na rok 1929 w nast. składzie: p. Ignacy Nowak przewodniczący, p. St. Kleybor zastępca, sekr. miejski p. Królik sekretarz, p. K. Metkewski zastępca.

Walne zebranie Tow. Powst. i Woj. odbyło się w tych dniach w obecności 60 członków oraz gości i to pp.: burmistrza Wodniczaka, dyr. Baiera i ks. wik. Radtkego. Na przewodniczącego zebrania powołano p. St. Nowackiego. Ze sprawozdania członków zarządu wynika, że towarzystwo w ub. roku pracowało i rozwijało się pomyślnie. Kosztem około 400 zł zakupiono instrumenta i utworzono własną orkiestrę dętą, która dzięki kierownikowi p. Pufelskiemu już bardzo dobrze się popisuje. Śaldo kasowe na rok 1929 wynosi 293 zł. Zarządowi udzielono absolutorjum. Do nowego zarządu weszli pp.: kpt. rez. Wiśniewski prezes (po raz 6 z rzędu), burmistrz Wodniczak wiceprezes, A. Pruss sekretarz (po raz 5), W. Echaust skarbnik, P. Nitecki komendant i nauczyciel Urbankiewicz referent oświatowy.

Walne zebranie „Sokoła”. Doroczne walne zebranie „Sokoła” odbyło się w ub. niedzielę dnia 10 bm. pod przewodnictwem prezesa p. Fr. Nadolnego. Zarząd okręgowy reprezentował prezes Okręgu V p. Malczewski z Bydgoszczy, który wygłosił krótkie przemówienie o pracy i zadaniach Sokolstwa, życząc gniazdu najlepszemu rozwojowi. Sprawozdania członków zarządu wykazały nader owocną pracę gniazda, zarządowi udzielono absolutorjum. Do zarządu na rok 1929 weszli pp.: Fr. Nadolny prezes, Ed. Czajkowski wiceprezes, St. Nowacki

pod opieką i kierownictwem Kościoła, który mocą swego najświętszego zadania ma przypominać każdemu, na podstawie zasad chrześcijańskich jego obowiązki, łączyć w braterskiej miłości bogatych i ubogich, oraz podnosić i krzepić dusze wśród przeciwności ludzkiego żywota.

Rozporządzenia i przepisy Nasze niech potwierdzą pełne miłości słowa św. Pawła do Rzymian: Proszę was tedy... Przemieńcie się w nowości umysłu waszego... Kto używa, w prostości, kto przelożony jest, w pieszczotowaniu, kto czyni miłosierdzie, z wesołością. Miłość bez obłudności. Brzydząc się złem, przystawając ku dobremu. Miłością braterstwa jedni drugich miłując. Uczciwością jeden drugiego uprzedzając: w pilności nie leniwi... Nadziejcie się weseląc; w utrapieniu cierpliwi; w modlitwie ustawicznie; potrzebom świętych udzielający; w gościnności się kochający... Weselcie się z weselącymi, płaczcie z płaczącymi. Toż jeden o drugim rozumiejąc, żadnemu złemu za złe nie oddając. Przemysłujcie to, co by było dobrego nie tylko przed Bogiem, ale też i przed wszystkimi ludźmi (XII, 1-17).

Zadatkim tych dóbr niech będzie błogosławieństwo Apostolskie, którego Wam, Wielobni Bracia, Duchowienstwu i ludowi Waszemu najmiłościwiej w Panu udzielamy.

Dan w Rzymie u św. Piotra dnia 18 stycznia 1901 r., dwudziestego trzeciego roku Naszego Pontyfikatu.

Leon XIII, Papież.

sekretarz, A. Willa zastępca, Bol. Barcikowski skarbnik, Rasz gospodarz i Wł. Barcikowski naczelnik

Pożar. W nocy z 10 na 11 bm. wybuchł pożar w cieplarni ogrodnictwa p. Schützlerowej. Straży pożarnej udało się pożar zlokalizować.

Echa karnawału. W czasie tegorocznego karnawału, odbyły się w Koronowie 3 bale maskowe a mianowicie Bractwa Strzeleckiego, Zw. Podofic. Rez. i Polskiego Czerwonego Krzyża.

Pomorscy konduktorzy kole'owi nie uznają polityki czerwonych party'ników.

Na podstawie ścisłych wiadomości, otrzymanych z Warszawy, zmuszeni byliśmy, podać do publicznej wiadomości, że Związek Zawodowy Drużyna Konduktorów zgłosił wbrew pierwotnym swoim zasadom, opartym na etyce chrześcijańskiej, przystąpienie do Centrali Zw. Klasowych, ulegającą wpływowi B. Frakcji Rewolucyjnej P. P. S. Wyraziliśmy przy tym przekonanie, że konduktorzy kolejowi na Pomorzu i w Wielkopolsce krok ten potępiają i z spokojem na znajomości duszy naszych kolejarzy oczekiwaliśmy z tej strony zajęcia stanowiska.

Dzisiaj z zadowoleniem stwierdzić możemy, że przypuszczenia nasze, iż wypadki na terenie Centrali Zw. Drużyna Konduktorów są wynikiem samowolnego wystąpienia prezesa centralnego zarządu, się sprawdzają, otrzymaliśmy bowiem od pomorskiego zarządu okręgowego Z. Z. D. K. następujące pismo:

Grudziądz, dnia 19 lutego 1929 r.

Do Redakcji „Dziennika Bydgoskiego” w Bydgoszczy.

Wobec artykułu, jaki zamieszczono na łamach „Dziennika Bydgoskiego” nr. 37, z dnia 14 lutego 1929 r. pod tytułem „Konduktorzy kolejowi zmienili sztandar”, zarząd okręgowy Zaw. Zw. Dr. Kond. w Grudziądzu, prosi Szanowną Redakcję „Dziennika Bydgoskiego”, o umieszczenie poniższego oświadczenia.

Konduktorzy kolejowi swego sztandaru nie zmienili, sztandar konduktorów jedynie i samowolnie zmienili Wydział Wykonawczy Z. Z. D. K. w Warszawie, z prezesem Wojciechowskim na czele, za co przed ogółem konduktorów będzie musiał odpowiadać.

Prawdą jest, że zjazd delegatów Z. Z. D. K., który odbył się w mieście maju 1926 r. w Warszawie, stojąc pod wrażeniem przewrotu majowego, zgodził się na projekt, przystąpienia Z. Z. D. K. do Centrali Zawodowych Związków Klasowych, z zastrzeżeniem, że przez przystąpienie swoje do C. Z. Z. Kl. z żadną partią polityczną nie będzie miał wspólnego. Na podstawie powyższej uchwały została w trzy miesiące później, przez posła Żuławskiego ze stony Centrali Zaw. Zw. Kl. wyznaczona konferencja z Wydziałem Wykonawczym Z. Z. D. K. w Warszawie. Zarząd okręgowy Z. Z. D. K. w Grudziądzu, trzymając rękę na pulsie życia związku, nie chcąc dopuścić do fatalnego załatwienia sprawy, postarał się o udział w wspomnianej konferencji. Przełożono zarządowi okręgowemu w Grudziądzu okazała się uzasadnioną, gdyż przedstawiciel nasz swoim zdecydowanym stanowiskiem, jakie zajął wobec przedstawicieli C. Zaw. Zw. Kl., uratował związek konduktorów od haniebnej likwidacji i wcielenie tegoż w ramy pepesowskiego Z. Z. K. Na zajęte i wypowiedziane przez naszego przedstawiciela stanowisko, prezes C. Zaw. Zw. Kl. p. poseł Żuławski oświadczył kategorycznie, że dalsze pertraktacje w sprawie przyjęcia Z. Z. D. K. do C. Zaw. Zw. Kl. uważa za bezcelowe. Wobec takiego obrotu rzeczy uchwała zjazdu delegatów Z. Z. D. K. z roku 1926 sama przez się upadła, gdyż konduktorzy na likwidację swego związku, za żadną cenę by się nie zgodzili. Za tem Wydział Wykonawczy Z. Z. D. K., a przedewszystkiem prezes Wojciechowski, nie miał obecnie prawa powoływania się na uchwałę wspomnianego zjazdu delegatów gdyż wspomniany zjazd delegatów nie mógł uchwalć akcesu przystąpienia do Centrali, która wówczas jeszcze nie istniała, w roku 1926-tym bowiem nikt w Polsce o Rewolucyjnej Frakcji Socjalistycznej nie słyszał, i żadna Centrala Zrzeszenia Zaw. Zw. Klasowych nie istniała. Istniała wówczas Centrala Zaw. Zw. Klasowych z prezesem poselem Żuławskim na czele, która też do dziś istnieje).

Wobec powyższego, nierozważny krok Wydziału Wykonawczego Z. Z. D. K. a przede wszystkim prezesa Z. Gł. Wojciechowskiego, jest dla nas niezrozumiały i sam akt zgłoszenia akcesu Zaw. Zw. Dr. Kond. do Centralnego Zrzeszenia Klasowych Związków Zawodowych przez prezesa Wojciechowskiego tak przez nas, jak i przez ogół konduktorów nie może być uważany za miarodajny i obowiązujący.

poza tem 3 zabawy karnawałowe: Stow. Chrześć. Narod. Nauczycieli Szkół Powszechnych, Ochotniczej Straży Pożarnej i Tow. Powst. i Woj. — oraz 4 wieczorki towarzyskie w zamkniętym kółku: Tow. Przemysłowców wspólnie z Tow. śpiewu im. św. Cecylii, Tow. Powst. i Woj., Kola Inwalidów Wojennych i Zw. Niższych Pracowników Pocztowych. Wszędzie bawiono się bardzo dobrze, ochocho i w zgodnej harmonii.

Pozatem zarząd okręgowy Z. Z. D. K. w Grudziądzu zmuszony jest, sprostować pewne twierdzenia, zawarte w artykule „Dziennika Bydgoskiego”, w których autor wspomnianego artykułu, może nie z złej woli, lecz z braku dostatecznej znajomości sprawy pisze, iż ster związku naszego przeszedł w ręce elementów, należących do czerwonego obozu, i w połączeniu z tem rzuca pewien cień na konduktorów z byłej Kongresówki i Małopolski. Musimy stwierdzić, że twierdzenia te krzywdzą posiadanych niesłusznie konduktorów, gdyż ster związku spoczywa w rękach prezesa Wojciechowskiego w Poznaniu, który stara się wszystkich konduktorów zradykalizować.

Zarząd Okręgowy Z. Z. D. K. w Grudziądzu, znając dokładnie zdrowe przekonania swych członków, oświadcza w imieniu tychże, że ogół konduktorów Okręgu Pomorskiego, jak dotąd, tak i nadal świadom swych obowiązków względem Państwa i społeczeństwa, nie pozwoli się wciągnąć w wir walk wewnętrznych czerwonego obozu, groszem swoim zaciekle partyjników popierać nie myśli, i żadnej dyktaturze przywódcy związkowego się nie podporządkuje. Nie mamy nic przeciw jednostkom, holdującym zasadom Bebla i Marksa, ale niech urzeczywistniają swoje zamiary na własny koszt i rachunek, a nie kosztem ogółu konduktorów, którzy na terenie swego związku z polityką partyjną nie chcą mieć wspólnego. Przedstawiono nam swego czasu, iż pan marszałek Piłsudski odpowiedział kiedyś pracownikom państwowym, że tak długo, jak związki zawodowe pracowników państwowych będą uprawiały politykę, pracownicy państwowi lepszego bytu się nie doczekają. I jeżeli pan marszałek takie zdanie wypowiedział, to każdy pracownik państwowy przyzna mu słuszność (naturalnie z wyjątkiem niektórych przywódców związkowych, którzy związki nadużywają dla osobistej kariery).

Przy tej sposobności prosimy przywódców innych związków kolejowych, aby z powyższych wyjaśnień skorzystali i zaprzestali swej agitacji pomiędzy konduktorami na rzecz swoich związków, gdyż wewnętrzne stosunki w Z. Z. D. K. sami jesteście w stanie uzdrowić, i niedaleka przyszłość pokaże, że Z. Z. D. K. nie jest dla prezesa Wojciechowskiego, ale ten miał służyć związkowi.

Wszystkie pisma, które stanowisko nasze uznają za słuszne, prosimy o przedrukowanie powyższego oświadczenia.

Za Zarząd Okręgowy Z. Z. D. K. na Okręg D. K. P. Gdańsk.

Goetze Władysław, prezes.
Jerzykowski Antoni, sekr. i wiceprezes.
Sikorski Alojzy, skarbnik.

(Pieczęć okrągła: Zawodowy Zw. Drużyna Konduktorów Rzeczypospolitej Polskiej * Okręg Gdański).

(Przyp. Redakcji: Autor artykułu „Konduktorzy zmienili sztandar” był przy narodzinach Chrześcijańskiego Związku Drużyna Konduktorów w Poznaniu, pomógł Związkowi temu do uzyskania pierwszego sekretariatu w Poznaniu przy ulicy Skarbowej 12, zna — jak nas przekonano — historję Z. Z. Dr. Kond. znakomicie i interesuje się objawami życia Związku dziś jeszcze bardzo żywo. Treść samą artykułu cechuje głęboka wiara autora, że konduktorzy pomorscy i wielkopolscy nie pójdą na lep rewolucyjnych haseł. To też zwrot o konduktorach z Małopolski i b. Kongresówki, z których to kół wyszedł swego czasu niezaprzecalnie wniosek o skrócenie z statutu słów „zasad chrześcijańskich”, nie miał krzywdzić kogokolwiek. Sądymy, że konduktorzy kolejowi intencję tę rozumieją i zgodzą się z nami z tem, że było obowiązkiem naszym poruszyć tą sprawę, choćby na to, aby okręgiem Zw. Dr. Kond., nie podzielałym stanowiska prezesa centrali Wojciechowskiego, dać możność wyjaśnienia swego stanowiska. Cel ten został częściowo osiągnięty. Tutejsza opinia publiczna przyjmie powyższe oświadczenie pomorskiego zarządu okręgowego Z. Z. Dr. K. z ulgą do wiadomości i śledzić będzie przebieg dalszej akcji z nie mniejszem niż dotąd zainteresowaniem).

Z Torunia.

Nocony żyżur ma do dnia 22 bm. włącznie apteka „Radziecka”, ul. Szeroka.

Z Teatru Pomorskiego. W czwartek, 21 bm o godz. 8 wieczorem premiera melodyjnej operetki, Kalmana p. t. „Hrabina Marica”. W roli tytułowej wystąpi gościnnie świątlna primadonna operetkowa p. Mela Grabowska.

Urodzenia, zgony, śluby w Toruniu. Jak zdaliśmy stwierdzić, liczba narodzeń w roku 1928 w Toruniu, jakoteż i ślubów, w porównaniu z rokiem 1927 znacznie się powiększyła i wynosi: urodzeń w 1928 r. 1453 (w 1927 roku zarolatowano 1414), ślubów w roku 1927 zawarło 254 osób, w r. 1928 345 — zatem o 91 więcej. Jak wynika ze statystyki, w roku 1927 zmarło 945 osób, zaś w r. 1928 899 osób. Zmniejsza się zatem śmiertelność, a wzrasta ilość zawieranych związków małżeńskich.

Inspekcja policji. Dnia 17 bm. przybył do Torunia delegat komendy głównej policji państwowej, inspektor Wróblewski z Warszawy który przeprowadza lustrację oddziałów policji toruńskiej.

Koncert prof. Władysława Burkatha. Stwierzeniem Związku Obrony Kresów Zachodnich odbędzie się w sobotę 23 bm. (początek o godz. 8-11 wiecz.) w sali „Dworu Artusa” koncert znanego w Polsce i zagranicą wybitnego pianisty i kompozytora, prof. Władysława Burkatha, z programem, obejmującym utwory Szopena, Paderewskiego, Szymanowskiego i Różyckiego. Prof. Wł. Burkath jako odtwórca-pianista nie goni za tanim efektem, nie stara się olśnić słuchacza karkołomną techniką — lecz wnika w ducha kompozycji, przepuszcza ją przez pryzmat własnej duszy i odsłania przed wrażliwymi słuchaczami jej piękno, pozwalając im przeżyć chwile głębokich i wzniosłych wzruszeń.

Podprokurator Niklewski otworzył kancelarię adwokacką. Pan Marian Niklewski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Toruniu odszedł w dniach ostatnich z sądownictwa i przeszedł do adwokatury.

Kradzieże zgłosił. Mroczkowski Franciszek zam. w Wilkowicach, pow. Włocławek zgłosił kradzież 80 zł gotówki i 5 weksli. Rysiński Mieczysław, zam. przy ul. Mickiewicza 78, zgłosił kradzież 30 zł gotówki i kapelusza, popełnioną przez przytrzymałych S. W. i W. M. z Torunia. Schaefer Klara, zam. w Toruniu, ul. Sienkiewicza 16, zgłosiła kradzież srebrnych łyżeczek, noży i widelcy wartości 250 zł.

„Kino Żołnierskie” daje film z życia zwierząt p. t. „Wilki i ludzie”, w którym rolę główną kreuje pies Rolf, rywal Rin-Tin-Tina. Do tego nadprogram.

„Palace” wyświetla wzruszający do łez obraz p. t. „Kochankowie”. Nadprogram kome-dia.

„Pan” występuje z niedoścignionym i potężnym dramatem gorącej miłości p. t. „Tancerka Orchidea”. Ponadto nadprogram.

Misja w Toruniu.

Duchowieństwo katolickie miasta Torunia zapowiada w wielkim poście br wielką misję, która się odbędzie w parafjach toruńskich. W niedzielę po nabożeństwach rozdawano przed świątyniami pomiędzy wiernych odezwę toruńskiego duchowieństwa, nawołującą do uczęszczania i wzięcia udziału w tej Wielkiej Misji. Odezwa ta kończy się następującymi słowami:

Narodzie pokłił Dla jakiego Boga tron w sercu zbudujesz — na takiego Boga podobieństwo utworzony będziesz! Duchowieństwo m. Torunia jest świadome swego zadania, urządzając tę Misję, ale również jest świadome, że zadania tego nie wypełni bez apostołskiej pomocy wiernych. Do Was, zatem, bracia w Chrystusie, zwracamy się z prośbą serdeczną: pomóżcie nam przygotować tę Misję, rozgłaszając

o niej wszędzie, rozdając niniejszą odezwę i programy specjalne, które za tydzień się ukażą, nakłaniając łagodnie obojętnych, aby w Misji brali udział, zwłaszcza, że i spowiednicy mają nadzwyczajną władzę, ułatwiającę powrót do kościoła nawet tym, którzy nieszczęśliwie od niego odpadli. Niechże rodzice dopilnują, aby ich dzieci się stawili, niechże dzieci modlą się za rodziców!

Duchowieństwo w poczuciu wielkiej wobec Boga i narodu odpowiedzialności, chce jak najlepiej wszystkich obsłużyć, i wojsko i cywilnych, i dziatki i młodzież, chorych i starców po szpitalach i przytułkach i nieszczęśliwych we więzieniach.

W czasie W. Postu wszystkie miasta i wszystkie parafie zbliżają się do Chrystusa, aby przez spowiedź i komunię św. wielkocną odnowić swe sumienie katolickie. Niechaj w połączeniu z tymi Sakramentami św. Misja sprawi, aby nie było wśród nas katolików tylko od „święconki”, lecz aby byli katolicy uświęconii!

Idźmy wszyscy za głosem Zbawiciela: „Pójdźcie do Mnie wszyscy, którzy pracujecie i obciążeni jesteście, a znajdziecie ukojenie dla serc waszych”.

WUDZYN. Z życia Tow. Powst. i Wojaków.

Na walnym zebraniu przewodniczył p. Teofil Arczyński. Wybrano nast. zarząd: prezes H. Rutkowski, Zieliński L. — sekretarz, M. Niemczewski — skarbnik, J. Makowski — komendant, ref. oświatowy p. Antkowski, por. rez.

Z Grudziądza.

Teatr Miejski. W czwartek 21 bm. „Czar-towska Ława”.

W przygotowaniu „Ptak” Szanajewskiego. Zespół naszego teatru przystąpił już do prób tej przepiekniej, żywej komedii.

Ś. p. Piotr Murawski. W ub. piątek odprawiono na miejsce wiecznego spoczynku, zasłużonego obywatela, ś. p. Piotra Murawskiego, ojca radcy magistrackiego m. Grudziądza. Zmarły był nauczycielem iosefite za czasów zaborczych, urzędował w Radomnie, Kamionce, a w końcu przez lat 27 w Skarlinie na Pomorzu, szanowany przez kolegów i uczniów, trzymając zawsze wysoką sztafardę narodo-wy. W końcu jako emeryt zamieszkiwał w Łasinie, mając 71 lat życia i 46 lat służby nauczycielskiej. — Ciało wyprowadził z domu żałoby do kościoła farnego ks. prałat Dembek w esyście ks. kapelanów Mańkowskiego i Malinowskiego. Towarzyszyli mu jeszcze ks. proboszczowie Heese z Szybnika i Karczyński z Łasina, dalej ks. kuratus Sowiński, księża profesorowie Józefowicz i Kogański. Uroczystą mszę św. żałobną odprawił ks. prałat Derbek, msze żałobne przy pobocznych ołtarzach odprawili równocześnie ks. profesorowie. Grumna tonęła w morzu kwiecica. Po nabożeństwie prowadził kondukt żałobny ks. prob. Marjan Karczyński z Łasina. Wśród obecnych zauważyliśmy m. in. pp. prezydenta i wiceprezydenta miasta, przedstawicieli magistratu i rady miejskiej, przedstawicieli kupiectwa, bractwa strzeleckiego, straży pożarnej, która z żarzącymi pochodniami otaczała trumnę, przedstawicieli społeczeństwa nawet niemieckiego, nauczycielstwa itd. Z Łasina przybyli pp. Szpitterowie i Goryński jako przedstawiciele kupiectwa a p. Kita jako reprezentant nauczycielstwa. Zmarły pozostawił żonę i liczną rodzinę, zamieszkałą w Grudziądzu, Łasinie, Łezewie i Berlinie.

Rucznicę bitwy pod Karańczą obchodzili tuł. placówka Zw. Hallerczyków w riedziale, 17 bm. w lokalu p. Rynkowski przy ul. Fertecznej nr. 9. Uroczystość zgał o godz. 4-ej po poł. prezes p. Jaszczerski, który powitał licznie zebranych członków i sympatyków. Stosowny odczyt wygłosił sekretarz p. Richter. Pamięć poległych bohaterów uczczono przez powstanie z miejsc.

OSTROMECKO. Odbyło się tu roczne walne zebranie Tow. Powst. i Woj., które zgał prezes p. Mąka Franciszek. Po ustąpieniu staro-go zarządu wybrano przydzium walnego zebrania: p. Raszeja — przewodniczący, p. Witkowski sekretarz, pp. Pangowski Marcel i Wejrowski — ławnicy. Po sprawozdaniu prezesa, sekretarza, skarbnika, komendanta, referenta oświat. i rewizorów kasy, przystąpiono do wyboru nowego zarządu i wybrano stary zarząd ponownie: p. Mąka Franciszek prezes, p. Wołyński Stan sekretarz, p. Józefiak Stan komendant, p. Pangowski Tomasz skarbnik, p. Dornowski Wład. ref. ośw., p. Mąka Tomasz i p. Witkowski Antoni — rewizorzy kasy.

GĘBICE. Wiece w sprawie Kas chorych. W dniu 10 bm. odbył się w Gębicach wiec zorganizowany przez komitet pracodawców i pracobiorców, w sprawie zatarę między lekarzami a Kasą chorych. Zgromadziło się około 150 osób z miasta i okolicy. Wiece zgał i przewodniczył p. Jankowski z Gębic. Przemawiali z pracodawców pp. Kurow Fr., Łągiewski B., Pankowski W., Łągiewski Mieczysław, Buszewicz i inni. Z pracobiorców pp.: Rebski, Kaczmarek z Orchowa i kilku innych. Uchwalamo odpowiednie rezolucje, przychylnie dla lekarzy, a przeciw ambulatorjom.

PRZYSIERSK. Sprawcy kradzieży przychwytni. Przed kilku dniami donosiliśmy o obrabowaniu jednego z pokojów gospodarza p. Poźwiardowskiego, z wartościowych przedmiotów, przez nieznaną sprawców. Obecnie udało się władzom śledczym owych sprawców wykryć, w osobach: Juliana Rojewskiego, Kazimierza Witkowskiego i Michała Simickiego — wszyscy bez stałego miejsca zamieszkania. Sprawców ujęto i część skradzionych rzeczy, które przy nich znaleziono, zwrócono poszkodowanym.

Kronika kościelna.

Z diecezji chełmińskiej.

Srebrny jubileusz kapłaństwa obcho-dzić będą w dniu 13 marca rb.: ks. Teodor Borowski, proboszcz emeryt w Zamartem; ks. Józef Dembiński, prefekt w Nowemieście, ks. kanonik honorowy Bolesław Makowski, proboszcz w Chojnicach, ks. Paweł Nagórski, proboszcz w Gostoczynie, ks. Leon Olszewski, proboszcz w Ostrowitem; ks. Bolesław Przybyszewski, proboszcz w W. Walichnowach; ks. Jan Sieg, proboszcz w Starzynie; ks. Kazimierz Sprengel, proboszcz w Czersku; ks. prałat Józef Wisiński, proboszcz u św. Jana w Toruniu. Oprócz tego w diecezji gdańskiej; razem wyswięcony: ks. Paweł Herweg, proboszcz przy Król. Kaplicy w Gdańsku; w administracji Tuczna ks. Franciszek Szynkowski, proboszcz w Ugo-szczu; w diecezji warmińskiej ks. kate-cheta: Dr. Jan Wysocki, profesor w Reszlu.

Dnia 24 lipca rb. obchodzić będzie srebrny jubileusz kapłaństwa ks. prałat dr. Zygmunta Rogala, kanonik katedralny i wikariusz generalny w Pelplinie; w diecezji gdańskiej razem wyswięcony ks. dr. Franciszek Stoll w Gdańsku.

Złoty jubileusz kapłaństwa

obchodzić będzie dnia 7 czerwca rb. ks. kanonik honorowy dr. Zenon Włoszczyński, proboszcz parafji lubiewskiej, a 6 lipca proboszcz emeryt ks. dr. Jerzy Behrendt, zamieszkały w Sopolcu.

OSIECZNO. Z życia wojaków. Odbyło się tu walne zebranie Tow. Powst. i Wojaków, które zgał prezes Rakowski, witając przybyłego na zebranie wiceprezesa zarządu obwod. p. Dobrzeńckiego. Po dyskusji nad sprawozdaniami udzielono zarządowi absolutorjum. W skład nowego zarządu weszli pp.: Rybiński prezes, Nerthinberg wiceprezes, naucz. Kostuch sekretarz, Lubński skarbnik, Kosecki Jan komendant, naucz. Pryczkowski ref. ośw., Kołodziejczyk zast. komd., Tański zast. sekr. Do komisji rew. wybrano pp.: Koseckiego, Rudę i Gradońskiego.

PROGRAMY RADIOFONICZNE. PIĄTEK, 22 LUTEGO.

Poznań (336). Godz. 13,00—14,00: Sygnał czasu. Koncert gramofonowy, 14,00—14,15: Notowania giełdy pien. 14,15—14,30: Komunikaty: gospod., roln., PAT, itd. 17,00—17,25: Kurs elementarny jęz. ang. 17,25—17,50: Odczyt. 17,55—18,50: Koncert. 18,55—19,20: „Silva rerum”. 19,20—19,45: Odczyt. 19,45—20,10: Nadprogram. 20,15—22,00: Koncert symfoniczny. 22,00—22,15: Sygnał czasu, komunikaty. 22,15—24,00: Muzyka taneczna.

Warszawa (13857). Godz. 11,56—12,10: Sygnał czasu. 12,10—13,00: Koncert gramofonowy. 13,00—13,15: Komunikaty: roln. i met. 14,50—15,10: Komunikaty: met., gosp. i nadprogram. 15,10—15,35: Przegląd wydawnictw periodycznych. 15,35—15,50: Nadprogram 15,50—16,45: Koncert gramofonowy. 17,00—17,55: Odczyt. 17,25—17,50: Transmisja odczytu z Krakowa. 17,55: Koncert. 18,50—19,10: Rozmaitości. 19,10—19,35: Odczyt. 19,35—19,55: Nadprogram i komunikaty. 19,56—20,00: Sygnał czasu. 20,00—20,15: Pogadanka muzyczna. 20,15: Koncert symfoniczny. Komunikaty oraz retransmisja ze stacji zagranicznych.

Podziękowanie. Prezydent miasta p. Włodek podaje do wiadomości: Pan generał Rachmistruk nadesłał mi 700 zł na zakup węgla dla biednych miasta Grudziądza, którą to sumę złożyli na jego ręce pp. lekarze wojskowi garnizonu Grudziądza i pobranej renumeracji za pracę w Kasie chorych podczas stanu bezkontraktowego. Ofiarodawcom składam na tej drodze serdeczne podziękowanie. Prezydent miasta: Włodek.

Nowy adwokat. W Grudziądzu osiadł adw. p. Stanisław Filipowski, przy ul. Groblowej. Pan adw. Filipowski znany jest na gruncie m. Grudziądza, bowiem był tu naczelnikiem sądu powiatowego.

Zabójstwo pod Grudziądziem.

Dnia 18 bm. w Małym Rudniku, pow. Grudziądza, dobił się do oberży Bracha jakichś dwóch osobników. Właściciel oberży, bojąc się otworzyć drzwi, udał się na górę, skąd dał do nich strzał z browninga, przy czym jednego zabił na miejscu. Powiadomione o wypadku władze policyjne, czynią dochodzenia, celem ustalenia przyczyny zabójstwa. Brach tłumaczy się, iż byli to bandyci.

Kasa Spółdzielcza Parcelacyjno-Osadnicza

z odpowiedzialnością ograniczoną

w Grudziądzu

zawiadamia niniejszem wszystkich swoich wkładców, że mocą uchwały Rady Nadzorczej z dnia 23-go stycznia 1929 r. dotychczasowe **oprocentowanie od wkładów** podwyższonem zostało z 9-ciu na

10 procent

w stosunku rocznym, przy zwrocie mniejszych sum (do 1.000.— zł.) **na każde żądanie**, większych kwot za dwutygodniowem wypowiedzeniem. — Gwarancje Kasy wynoszą obecnie 2.600.000 zł. oraz 500.000 zł. w postaci nieruchomości, razem więc **3.100.000.— zł.**

Wkładcom swoim udzielamy pożyczek na dogodnych warunkach spłaty, narówni z członkami. — Zatem **oszczędzajcie w Kasie Spółdzielczej Parcelacyjno-Osadniczej w Grudziądzu, Plac 23-go Stycznia nr. 21.**

Konto czekowe w P. K. O. Poznań nr. 206.780.

CORSO
DZIS PREMJEKA! (4227)
CYRK HOOT GIBSONA
(CYRKÓWKA RITA)

KRONIKA

Bydgoszcz, dnia 21 lutego 1929 roku.

KALENDARZYK

Dziś: Eleonory król., Andrzeja Boboli m.
Jutro: Katedry św. Piotra.
Wschód słońca: godz. 7,7.
Zachód słońca: godz. 17,21.

DYŻUR NOCNY W APTEKACH

Od poniedziałku 18 bm. do poniedziałku 25 bm. dyżurują:

- 1) Apteka Pod Aniołem, ul. Gdańska.
- 2) Apteka Pod Łabędziem, ul. Gdańska.
- 3) Apteka Wład. Kuźaja, ul. Długa.

Wypożyczalnia książek „Lektor”, ulica Gdańska 141, otwarta codziennie od godziny 8 rano do 6 wieczór. Telefon 1738.

Biblioteka francuska T-WA. PRZYJ. FRANCJI, ul. Cieszkowskiego 20, otwarta w poniedziałki i piątki od 6—7. (1794)

TEATR MIEJSKI

Dziś, w czwartek pierwszy raz po cenach znizowanych daną będzie bogata w przesliczne melodie operetka Millöckera „Gasparone” w koncertowym zespole czolowych sił.

W piątek o godz. 7,30 dla Tow. Uniwersytetu Robotn. „Szpieg” Kistemaekersa.

Sobotni wieczór wypełni „Paganini” operetka Lehara, która święcić będzie jubileusz swego rekordowego powodzenia, albowiem ukaże się ona po raz 25-ty na naszej scenie i transmitowaną będzie do Radja przez poznańską stację nadawczą.

W niedzielę po południu „Gasparone”, wieczór zaś „Szpieg”.

Przygotowania do premjery operetki Nedbala „Polska krew” prowadzone są w intensywnym tempie. Obecnie zespół pod reżyserją p. Jzefowicza i kap. Lewickiego przeszedł do prób końcowych z chórami, orkiestrą i baletem. „Polska krew” — atrakcja wszystkich scen ma wszelkie szanse zdobycia przebojem wielkiego powodzenia.

Premjera odbędzie się we wtorek dnia 26 bm.

Dzisiejsza poczta przyniosła nam poniższy list:

Skoro pisząc o projekcie francuskiego autora Auquetil szanowna redakcja wyraźnie zaznacza, że jest to coś dla czytelników Dziennika, to niechże będzie wolno jednej z czytelników na ten temat parę uwag zrobić.

Ów Auquetil (przypuszczam, że musi być żydem) domaga się ulegalizowania stosunku żonatego już mężczyzny z drugą jeszcze kobietą... A nawet i na trzecią się godzi. Jest to nic innego, jak sankcjonowanie wielożenstwa. Co każda przyzwoita kobieta o tem myśli, tego chyba tu powtarzać nie potrzeba. Takiego masona, jak p. Auquetil, należy wykląć z Kościoła, i książki jego umieścić na indeksie książek zakazanych.

Twierdzi on, że zyska na tem instytucja małżeńska i zmniejszy się liczba rozwodów. Jakżeż ten pan wyobraża sobie pożycie męża z trzema żonami pod jednym dachem? Przedewszystkiem nie będzie to ognisko rodzinne, tylko pewien zakład, którego nazwiska publicznie się nie wymawia. Sultana, czy jakiś tam bimbasza, mający tyle a tyle żon, musi dla każdej mieć osobny domek, bo inaczej kobiety pożarłyby się nawzajem, choć tam wielożenstwo jest usświęconym zwyczajem i kobieta od małości z tą myślą godzić się musi, że swoim mężem będzie się z innymi kobietami dzieliła. A tu ten francuski genjusz myśli, że trzy kobiety o jednym chłopie będą pod wspólnym dachem zgodnie żyły!

Liczba rozwodów się zmniejszy, to prawda, ale już tak! trójkąt, czy czworoąt małżeński będzie rozwodem sam dla siebie. A zupełnie paradoksalne jest twierdzenie, że będzie to dla kobiet u-

cieczką przed prostytutką. Przeciwnie. To będzie pierwszym stopniem do prostytucji, to będzie coś w rodzaju „Przedpiekła” Zapołskiej. Dziewczyna, która się zgodzi być drugą czy trzecią wspólną żoną jakiegoś rozpustnika, już tem samem wyciska na sobie stygmat prostytucji.

Pierwszy raz że wzięłam pióro do ręki, aby coś do gazety napisać. Ale nie mogłam wytrzymać. Takiego sodomistę ino na pal wbić i na Placu Wolności zatknąć.
R. S.

— **Srebrne gody małżeńskie.** W sobotę 16 bm. odbyła się w kościele Marjackim w Krakowie uroczystość srebrnych godów małżeńskich naczelnego redaktora „Dziennika Bydgoskiego” p. Jana Teski i jego małżonki Wincentyny z Winiewiczów. Uroczystą Mszę św. na intencję jubilatów odprawił X. radca Jan Filipiak, proboszcz z Panigrodu, b. dyrektor Seminarjum Nauczycielskiego w Bydgoszczy. Podczas tejże tak jubilaci jak bliższa rodzina i przyjaciele przystępowali do Komunii św. Następnie X. prob. Filipiak wygłosiwszy podniosłe przemówienie, pobłogosławił srebrną parę.

Wieczorem odbyło się przyjęcie, w którym, prócz rodziny i przyjaciół bydgoskich wzięli udział także wybitni przedstawiciele ruchu chrześcijańsko-społecznego w Krakowie. Telegramów z życzeniami nadeszło przeszło 200 — oprócz tych, które jubilaci otrzymali z okazji obchodu, urządzono przez Sokolstwo bydgoskie.

— **W sprawie ruchu telefonicznego polsko-niemieckiego.** Izba Przemysłowo-Handlowa w Bydgoszczy podaje do wiadomości zainteresowanych sfer gospodarczych, że w myśl reskryptu Ministerstwa Poczty i Telegrafów z dnia 8 lutego br. dopuszcza się z dniem 15 lutego br. do ruchu telefonicznego polsko-niemieckiego wszystkie niemieckie urzędy, należące do okręgów nadwyżki Poczty i Telegrafów w Breslau, Frankfurt a. d. Oder, Koeslin, Liegnitz i Opoln.

— **Dwanaście tysięcy Polek czeka na wizy amerykańskie.** Jak z Warszawy donoszą, dwanaście tysięcy Polek, mających mężów w Stanach Zjednoczonych, oczekuje tu na wizy amerykańskie. Polska kwota imigracyjna wynosi rocznie tylko 6000.

— **Nauka w szkole powszechnej im. św. Trójcy** rozpocznie się w piątek, 22 bm.

Sytuacja węglowa w Bydgoszczy opanowana. Komunikat magistratu bydgoskiego.

Magistrat komunikuje, że sytuacja węglowa została opanowana. Od dyrekcji kolei w Gdańsku uzyskano z zapasów tutejszej stacji kolejowej początkowo 200 ton węgla z których przeznaczono 150 ton dla rozsprzedaży między ludność, a 50 ton zaś dla zakładów miejskich. W dniu 19 bm dyrekcja ta przyrzekła oddanie miastu dalszych 200 ton. Od administracji wojskowej otrzymano 195 ton węgla, które przeznaczono całkowicie dla przemysłu. Dnia 16 lutego nadeszło do Bydgoszczy dla hurtowników węgla 190 ton, w poniedziałek 18. 2. rb. 265 ton, a w wtorek 19. 2. rb. 340 ton węgla, tak że przejściowe zapotrzebowanie prywatne, mogło być w zupełności pokryte.

Z transportów tych korzystał również przemysł, co łącznie z 195 tonami otrzymanymi od administracji wojskowej, umożliwiło uruchomienie wszystkich tych fabryk, które chwilowo wstrzymały pracę z powodu braku dowozu węgla.

Komisja nadzoru i rozdziału węgla do której, od samego początku zaproszono Izbę Handlowo-Przemysłową, odstąpiła od pierwotnego zamiaru stworzenia przez magistrat własnych miejsc sprzedaży, a to celem uniknięcia tak zwanych ogonków — natomiast ustaliła cenę i ilości węgla dla detalicznej sprzedaży.

W najbliższych dniach spodziewane jest nadejście będących w drodze dwóch pociągów dla gazowni i elektro-wni, które zabezpieczą mniejszej jednodniowe zapotrzebowanie dla takowych jak również zapotrzebowanie innych zakładów użyteczności publicznej.

— **Komisja odznaczeń przy Związku Kaniowczyków i Żeligowczyków** zwraca się do wszystkich pp. oficerów b. II. korpusu W. P., b. 4 Dyw. strzelców gen. Żeligowskiego i b. Organizacji werbunkowo-agitacyjnej oraz do b. prezesów Organizacji i Związków W. Polaków, pułkowych, dywiz. i t. p. frontu Rumuńskiego o jak najspieszniejsze zgłaszanie wniosków na odznaczenie swych b. podkomendnych, tak oficerów, jak i szeregowych (o szeregowych szczególnie Komisji chodzi, gdyż dotąd b. mało tych wniosków Komisja posiada) za czyny wybitne, związane z ich działalnością niepodległościową w związkach formacjach i organizacjach. Wnioski należy zgłaszać do Związku Kaniowczyków i Żeligowczyków, Warszawa, Chmielna 58.

— **Kursy robót ręcznych Rodziny Wojskowej.** Sekcja Przemysłowo-Handlowa Rodziny Wojskowej Koło Bydgoszcz otwiera z dniem 1 marca br. kursy robót ręcznych wszelkiego rodzaju: odznak wojskowych, haftu kolorowego i białego, aplikacji, filet, kroju i szycia oraz artystycznego baktu i liworyzacji za minimalną opłatą. Zapisy przyjmuje do dn. 28 bm. sekretarjat Rodziny Wojskowej, Jagiellońska 26 (szpital wojskowy) w poniedziałki, środy i piątki od godz. 17—19 ej.

— **Koło Przyjaciół Harcerskiej Drużyny Morskiej** imienia generała Marjusza Zaruckiego w Bydgoszczy zaprasza na roczne walne zebranie mające się odbyć w lokalu Związku Kupców w Resursie Kupieckiej (na prawo) w środę 6-go marca br. o godzinie 19 tej. W razie niestawienia się przewidzianej ilości członków, o g. 19,30 odbędzie się następnie bez względu na ilość zebranych.

— **Foczne walne zebranie Związku zawodowych pracowników przemysłu gastronomiczno-hotelowego w Polsce** oddział Bydgoszcz, — odbyło się dnia 15 lutego pod przewodnictwem p. Krygiera. Po zdanii sprawozdania przez ustępujący zarząd, udzielono temuz zarządowi absolutorjum, poczem przystąpiono do wyboru nowego zarządu. Wybrani zostali: prezesem — p. Schlabs (ponownie), sekretarzem — Sokołowski Konrad, skarbnikiem — p. Minicki (ponownie), zast. prezesa — p. Krygier, zast. sekret. — Buchholz, chorążym — p. Siekiera. Saldo na rok 1929 wynosi 915 zł. Kasa pośmiertna posiada gotówki 1400 zł. Przy Związku istnieje społeczne biuro pośrednictwa pracy.

8749

Katar!! Grype!!

usuwa natychmiast

PINOMETHYL

Cena zł 1.75 - ustalona przez Ministerstwo Spraw Wewn. Nr. reg. 1198.
Do nabycia we wszystkich aptekach w Polsce.

Podziękowanie.

Z okazji srebrnych godów małżeńskich otrzymaliśmy nadspodziewanie liczne dowody sympatii i szczerzej życzliwości od przedstawicieli wszystkich warstw społeczeństwa w formie telegramów, listów z życzeniami i dyplomów. Nie mogąc każdemu z osobna dziękować składamy wszystkim gratulantom na tej drodze serdeczne dzięki za pamięć o naszej uroczystości rodzinnej i zapewniamy, że będzie nam ona bodźcem do dalszej pracy dla dobra kraju i ludu polskiego.

Wincentyna i Jan Teskowie.

— **Zaginiona.** Dnia 18. bm. rano wyszła z domu 19-letnia Klara Celmańska, zamieszkała u rodziców przy ulicy Bocianowo 28 i od tej chwili ślad po niej zaginął. Jest ona wzrostu 165 cm., blondynka, silnej budowy ciała, ubrana w ciemnobrunatny płaszcz z przepaską żalobną na lewym ramieniu, w czarny żelobny kapelusz bez welnu, w pończochy i buciki czarne, oraz w granatową karbowaną sukienkę; na lewej ręce miała złoty zegarek na czarnej wstążce. Ktoby mógł udzielić jakich wiadomości o zaginionej, zechce się zgłosić w policji.

Awantura na Wełnianym Rynku.

Dnia 19 bm. o godz. 17, Wełnianym Rynkiem przechodziło dwóch podchmielonych osobników, z których jeden wskoczył do będącego w biegu tramwaju, poczem pociągnął za linkę sygnałową, w celu zatrzymania tegoż. Gdy konduktor zwrócił osobnikowi uwagę, że nie wolno jest w biegu zatrzymywać tramwaju, ani też obcym osobom, nie należącym do obsługi wozu, pociągać za linkę, osobnik obrzucił się na konduktora i obrzucił go stekiem obelg, a wreszcie w niepoohamowanej wściekłości, uderzył konduktora w twarz; poczem szybko zeskoczył z wozu i usiłował zbiec, upadając przytem na ziemię.

Konduktor, chcąc stwierdzić personalja osobnika, pośpieszył ku niemu, gdy wtem nadbiegł drugi osobnik, rzucając się na konduktora, którego obadwaj zaczęli szarpać i darzyć szturchańcami.

Widząc to, znajdujący się w wagonie tramwajowym urzędnik policji śledczej, pośpieszył będącemu w opalach konduktoro- wi z pomocą, lecz zapamiętali awanturnicy rzucili się na urzędnika, którego czynnici znieważyli.

Na ulicy zebrał się tłum ludzi i dopiero przy pomocy dwóch cywilnych panów i pewnego sierżanta od ulanów, jakoteż przybyłego policjanta, udało się rozszalałym awanturników doprowadzić do urzędu policji, gdzie stwierdzono, że są to bracia L. Dla opamiętania się i otrzeźwienia zatrzymano ich w areszcie, poczem spisano z zajęcia protokół, celem pociągnięcia zbył krewkich młodzieńców do odpowiedzialności sądowej.

Dziennie zapotrzebowanie dla Bydgoszczy wynosi dla przemysłu 400 ton, dla konsumpcji prywatnej i zakładów miejskich 100 ton.

Należy się spodziewać, że ilości te, wobec zelżenia mrozów i zmniejszenia kolejowych zatorów węglowych będą nadchodzić punktualnie.

Pozostawałaby — jak obecnie — jedynie sprawa opanowania braku koksu. W tym względzie wdrożono właściwe kroki i jest pełna nadzieja, że przy nader przychylnem traktowaniu sprawy opalowej przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu, Ministerstwo Komunikacji, p. wojewodę poznańskiego i dyrekcję kolejową w Poznaniu i Gdańsku, również i to niedomaganie zostanie złagodzone

W nieobecności prezydenta miasta:

(—) Dr Chmielarski,
wiceprezydent miasta.

Z Federacji Polskich Związków Obrońców Ojczyzny.

Posiedzenie zarządu na m. Bydgoszcz. — Nowy prezes.

We wtorek 19 bm. odbyło się w sali Magistratu posiedzenie zarządu na miasto Bydgoszcz, zwołane przez prezesa honorowego p. gen. bryg. Thommée. zasadniczym punktem obrad był wybór nowego prezesa, wobec opróżnienia tego stanowiska wskutek zgonu śp. radcy Świtawy. Prezes honorowy na wstępie podniósł zalety charakteru i zasługi obywatelskie zmarłego prezesa, którego pamięć uczczono przez powstanie. Z pośród dwóch kandydatur na stano-

wisko prezesa otrzymał wiceprezes, p. architekt Grodzki głosów 5, a redaktor Apoloniusz Basiński z wydawnictwa „Dziennika Bydgoskiego” głosów 11; Wobec tego redaktor Basiński został wprowadzony w urząd przez p. gen. Thommée. Nowy prezes przedstawił zebranym, jak zamierza działać na swem stanowisku. Wywody jego nie napotkały na żaden sprzeciw. Red Basiński zastępuje w Federacji Koło Powstańców z 1918/19 r.

Marysieńka
Początek o godz. 650 i 850

Awantura arabska

epopea przygód romantycznych przyjaciół podczas wojny na froncie, w obozie jeńców oraz w Turcji i Arabji.

Wytwórcia:
UNITED
ARTISTS.

W rolach głównych:
Mary Astor, William Boyd
oraz LUIS WOLHEIM znany Bulba z Barzy.

W pierwszych 10-ciu latach

winne każde matka dziecko swe myć i kąpać tylko za użyciem czystego i łagodnego

MYDŁA DLA DZIECI NIVEA

Dziecko będzie jej za to w przyszłości wdzięczne, gdyż zaoszczędzi sobie potem wiele kłopotów o zachowanie dobrej cery. Mydło Nivea jest wyrobione według przepisów lekarskich specjalnie dla wrażliwej skóry dzieci.

Cena: Zł 1.50

Wyrób krajowy firmy PERECO, sp. z o. odp. w Katowicach

Słota i mróz

nie przeszkadzają uprawianiu sportów i przebywaniu na powietrzu, gdyż o pielęgnowaniu twarzy i rąk będziesz używał

KREMU NIVEA

Cera Twoja zachowa wówczas miękkość i gładkość aksamitu, a zdrowy młodzieńczy Twój wygląd po dziwiać będą wszędzie, gdziekolwiek się pokażesz.

Krem Nivea w pudełkach po Zł 0.40, 0.75, 1.40 i 2.60 / w tubkach po Zł 1.35 i 2.25

Walne zebranie Kurkowego Bractwa Strzeleckiego Bydgoszcz.

Miejscowe Kurkowe Bractwo Strzeleckie wykazuje dzięki sprężystości kierownictwa, które potrafiło nawiązać do blisko 600-letniej tradycji Bractwa i życie Bractwa o-przeć na idei, pielęgnowaniu najpiękniejszych cnót obywatelskich, coraz więcej inicjatywy i ruchliwości. Nowym dowodem tego jest wczorajsze roczne walne zebranie, odbyte w małej sali „Strzelnicy”. Zagaił je w obecności ca 60 członków i przedstawiciela Kom. P. W. i W. F. w osobie p. porucznika Szymanowskiego, p. prezes Leon May, który od roku stał się wprost duszą Bractwa, pracą do postępu, wyrażającego się w dostosowywaniu prac i celów Bractwa do nowoczesnych form zbiorowego życia. Po wzniesieniu tradycyjnym już w Bractwie zwyczajem okrzyku na cześć Rzeczypospolitej i uczczeniu przez powstanie zmarłych w ciągu roku sprawozdawczego członków, odczytał sekretarz p. Józef Sporny protokół zeszłorocznego walnego zebrania. Protokół przyjęto do wiadomości bez poprawek i bez sprzeciwu. Sprawozdanie poszczególnych członków zarządu zawierało cały szereg ciekawych szczegółów. P. prezes May stwierdził np., że celem prac zarządu było ożywienie w Bractwie ducha szczerego braterstwa, nawiązanie w obchodach do form i zwyczajów staropolskich, ustalonych wiekową tradycją, oraz dążenie do uzyskania własnej, odpowiadającej nowoczesnym wymaganiom strzelnicy. O ile wysiłki zarządu, poparte zrozumieniem wszystkich członków dały w pierwszych 2 dziedzinach rezultaty bardzo piękne, starania nad realizacją trzeciego zadania niestety nie wyszły poza ramy projektów. W ostatniej dopiero chwili nasuwa się możliwość zdobycia przez Bractwo własnego dachu, o czym jednak będzie mowa pod osobnym punktem porządku obrad.

Ze sprawozdania sekretarza, opracowanego bardzo obszernie i starannie, dowiedzieliśmy się, że Bractwo odbyło w roku sprawozdawczym 4 plenarne zebrania, na których frekwencja członków była dość liczna; zarząd zaś zbierał się w ciągu roku 21 razy. Księga wieczysta członków wykazuje po jej uporządkowaniu liczbę 173 członków, płacących swoje składki regularnie. W okresie sprawozdawczym wstąpiło do Bractwa 26 nowych członków.

Finanse Bractwa wykazują — jak to wynika z zatwierdzonego przez komisję rewizyjną sprawozdania skarbnika p. A. Dutkowskiego — rozwój zadawalający. Majątek Bractwa wynosił na początku roku 1928 3000 złotych w gotówce, obecnie 6811,15 zł. Ponadto posiada Bractwo cały szereg przedmiotów wartościowych (m. in. drogocenny sztuciec), które w roku bieżącym wprowadzone będą do zapasu nagród. Z okresu markowego pozostały Bractwu znaczne zasoby pieniężne, niestety dotąd nie zwaloryzowane.

Budżet, proponowany przez zarząd na

rok 1929, zamyka się w dochodach i rozchodach sumą 17.770 złotych.

Ze sprawozdania I. strzelniczego p. Schroedla, dowiedzieliśmy się, że Bractwo posiada pierwszorzędnych strzelców, którzy na licznych strzelaniach okręgowych i podokręgowych powiększali laury Bractwa. Piękną kartę w historii Bractwa stanowi przebieg ostatniego zjazdu podokręgu bydgoskiego, w czasie którego dwie cenne nagrody, fundowane przez „Dziennik Bydgoski” i Komitet P. W. i W. F. po ciężkiej walce ze strzelcami z innych bractw zdobyte zostały przez miejscowe Bractwo. Tabele porównawcze i dane statystyczne stwierdzają, że Kurkowe Bractwo Strzeleckie ma świetnych strzelców. Gdyby posiadało ono jeszcze strzelnicę o przepisanej długości (175 metrów), a członkowie chcieli jeszcze gorliwiej ćwiczyć, niewątpliwie wysunęłyby się ono przy zawodach związkowych na jedno z pierwszych miejsc.

Sprawozdanie zarządu przyjęto do wiadomości bez dyskusji. Absolutorium udzielono jednogłośnie.

Po uzupełniających wyborach przedstawia się skład ciał pomocniczych, funkcjonujących przy zarządzie, następująco:

Gospodarzem zabaw został p. Kwieciński.

I. strzelniczym został p. Dorsz, II. strzelniczym jest w dalszym ciągu p. Kesterke, III. strzelniczym został p. Schroedel.

Skład komisji rewizyjnej stanowią pp. Kraske, Kijek i Lewandowicz; komisji przyjętej zaś pp. Grzeszkowiak, Pilaczyński i Marurowicz.

Sąd honorowy tworzą pp. radcy Milchert i Hańczewski, p. Parzys, Ganasiński, Kardaś i Gutkowski.

Najbardziej ożywioną dyskusję wywołała sprawa kupna Strzelnicy, zaofiarowanego Bractwu przez Magistrat za sumę 100.000 złotych. Wobec bezwzględnie wyższej wartości obiektu, postanowiono korzystać z oferty i „Strzelnicę” kupić. Uruchomieniem potrzebnego kapitału zajęł się zarząd przy pomocy specjalnej komisji.

W końcu rozpatrywano sprawę przyłączenia się Bractwa do Komitetu P. W. i W. F. Rozumiejąc, że Bractwo przy realizacji swoich, wiekową tradycją uświęconych celów, musi iść naprzód, uchwalono nieomal jednogłośnie zgłosić przystąpienie do wymienionego Komitetu.

Zebranie zamknął p. May o godz. 23.30. Przebieg całego zebrania pozwala nam z zadowoleniem stwierdzić, że miejscowe Kurkowe Bractwo Strzeleckie weszło na drogę wielkiego rozwoju.

— Kino szkolne miasta Bydgoszczy w szkole wydz. męskiej, urządza przedstawienia kinowe w sobotę 23. bm. począwszy z następującym programem: 1) Film naukowy: Gwiazdy i planety. Wulkany i trzęsienia ziemi w Japonii. Mieszkańcy krain podzwrotnikowych. 2) „Karijera Chaplina” wielka komedia z Chaplinem w głównej roli. Porządek zwiedzeń: Sobota przed południem przedstawienia naukowe o godz. 11 dla rejonu I., o godz. 12 dla rejonu II. Po poł. o godz. 2.30 przedstawienie naukowe-rozrywkowe dla szkół powszechnych, wstęp 15 gr. Po poł. o godz. 4 młodzież żeńska, wstęp 20 gr. Po poł. o godz. 5.45 wydz. męska, wstęp 20 gr. Niedziela o godz. 2.30 niższe klasy szkół średnich, wstęp 20 gr. Niedziela o godz. 4 wyższe klasy szkół średnich, wstęp 20 gr. Niedziela o godz. 5.45 wyższe klasy gimnazjalne, wstęp 30 groszy.

— Kradzież torebki na targu. Dnia 20. bm. skradziono podczas targu na Starym Rynku Józefie Gadaszewskiej, zamieszkałej w Przyłękach pow. Bydgoszcz, torebkę z zawartością 180 złotych, która to torebka leżała w saniach Kradzieży dokonano w chwili, gdy G. zajęta była pakowaniem rzeczy na sanie.

— Mianowanie radców do Izby Przem.-Handlowej w Bydgoszczy. Zarządzeniem ministra Przemysłu i Handlu mianowani zostali radcami Izby Przem.-Handlowej w Bydgoszczy na lat sześć: Do sekcji przemysłowej p. inż. Franciszek Siemiradzki, dyr. Szkoły Przemysłowej oraz p. inż. Wład. Tółczko, dyrektor zakładów „Solvay”—Mątwy; do sekcji handlowej p. Stanisław Rolbieski, dyr. „Karbidu Wilk.” i p. A. Śmielecki, dyr. Banku Pożyczkowego w Gnieźnie.

Program Walnego Zjazdu

okręgowego Chrześcijańskiego Zjednoczenia Zawodowego, Okręg Pomorsko-Nadnotecki.

odbywającego się w niedzielę dnia 3 marca 1929 roku w Bydgoszczy w sali hotelu „Lengning” przy ulicy Długiej:

- O godz. 8.30 zbiórka gości, delegatów i członków w hotelu „Lengninga” przy ulicy Długiej.
- O godz. 8.45 wymarsz do Fary.
- O godz. 9-ej Msza św. na intencję Zjazdu.
- O godz. 10.30 zagajenie zjazdu w hotelu „Lengning” przy ulicy Długiej.
- Wybór prezydium zjazdu.
- Wybór komisji:
 - mandatowej,
 - wyborczej.
- Sprawozdanie zarządu okręgowego:
 - prezesa,
 - sekretarza,
 - skarbnika,
 - sekretarza okręgowego.
- Dyskusja. Uchwalenie absolutorium.
- Składanie list kandydatów do nowego zarządu.
- Referat: „Ideowe podstawy ruchu chrześcijańsko-społecznego”. Przerwa.
- Wybory nowego zarządu okręgowego.
- Referat: Położenie robotnika a sytuacja ogólnogospodarcza kraju.
- Dyskusja nad referatami.
- Uchwaly, wolne głosy, wnioski i zakończenie.

Za Zarząd Okręgowy
Chrześcijańskiego Zjednoczenia Zawodowego
na okręg pomorsko-nadnotecki
(-) Bigoński prezes (-) Grobelski sekretarz

PROGRAM W KINACH.

ODRODZENIE ul. Miedza 2. Kinoteatr dziś nieczynny.

KRYSTAŁ wyświetla dziś, po raz ostatni bardzo treściwy o podłożu ideowym dramat pt. „Tajemnica pięknej pani” z Lil Dagower w roli tytułowej. Nadprogram: farsa i tygodnik.

KINO ŻOŁNIERSKIE 62 p. p. Wilk. wyświetla dnia 22 i 23 o godz. 6.30 wiecz., dnia 24 o godz. 5 i 7 po poł. film pt. „Szansonistki”. Dramat w 10 aktach. Nadprogram — Tygodnik.

NOWOŚĆ Najnowszy obraz polski „Przedwiośnie” rozpoczyna nową erę kinematografii naszej. Trzeba w tem miejscu podkreślić wielką rolę propagandową, jaką film ten spełnił za granicą. Więcej takich dobrych dzieł sztuki oczekujemy z niecierpliwością. Powodzeniem cieszy się olbrzymim i zasłużonym bo jest filmem bez skazy. Szkoda tylko, że parę dni będzie demonstrowany.

MARYSIENKA dziś po raz pierwszy wyświetlać będzie film tysiąca przygód dwóch towarzyszy broni pt. „Awantura arabska”. Akcja toczy się podczas wojny światowej wśród wielorakich okoliczności. Film ten łączy w sobie dwa pierwiastki — dramatyczny i humorystyczny.

CORSO. Dziś premiera wielkiego dramatu cyrkowego pt. „Cyrk Hoot Gibsona” (Cyrkówka Rita). Jeden z najlepszych filmów obecnego sezonu. W roli cyrkówki Dorota Guliver, zaś w roli nieustraszonego cowboya, Hoot Gibson. Nadprogram: wymienione komedje pt. „W wagonie sypialnym” i „Bohaterski reporter”.

Wystawa Robót Rodziny Kolejowej.

W dniu wczorajszym odbyło się w sali konferencyjnej w gmachu b. dyrekcji kolejowej w Bydgoszczy, przy bardzo licznych udziałach pracowników kolejowych i ich rodzin drugie zebranie, mające na celu zorganizowanie „Wystawy Robót Rodziny Kolejowej”.

Wystawa ta ma na celu zaznajomienie jaknajszerszych warstw społeczeństwa z pracami, ktorými się zajmują po za swą pracą zawodową pracownicy i ich rodziny. Wystawa obejmować będzie następujące działy:

I. Dział — robót kobiecych: hafty, filaty, roboty szydełkowe, aplikacje, malarstwo, kordonkarstwo, kllimy, dywany i t. p.

II. Dział — obrazy malowane na jedwabiu, na szkle, na porcelanie, projekty, ornamenty, sylwetki.

III. Dział — wyroby z metalu, gipsu, gliny, drzewa, introligatorstwo, fotografie, sztuczne kwiaty.

IV. Dział radjotechniczny.

V. Dział wynalazków.

VI. Dział robót dziecięcych.

Protectorat nad wystawą objął prezes Dyrekcji kolejowej Gdańskiej p. inż. Czarnowski.

Otwarcie wystawy w odnowionych salach gmachu Dyrekcji kolejowej przy ul. Dworcowej odbędzie się w dniu 28 kwietnia br. Komisje już dzisiaj pracują usilnie nad zbieraniem i segregowaniem bogatego materiału wystawowego, oraz nad projektami dekoracyjnymi, gdyż będzie to pierwsza „Wystawa Robót Rodziny Kolejowej”. To też nie dziwnego, że podjąwszy się tego zadania pracownicy kolejowi dokładają wszelkich starań, aby ich wystawa wypadła jak najokazalej.

Zgłoszenie eksponatów przyjmuje stale: Bydgoszcz, Komitet Niesienia Pomocy Wdowom i Sierotom po pracownikach kolejowych. Dochód z wystawy przeznaczony będzie na rzecz wdów i sierot po pracownikach kolejowych.

Wezwanie do powstańców wielkopolskich.

Na zebraniu powstańców w Poznaniu 28 grudnia 1928, z okazji dziesięciolecia powstania, uchwalono poruczyć napisanie historii pracy przygotowawczej do powstania i powstania samego w mieście Poznaniu, w okresie od 13 listopada 1918 do 9. I. 1919 r. majorowi rez. Mieczysławowi Paluchowi.

Przystępując do realizacji powierzonego mi zadania, proszę wszystkich powstańców o zebranie swych materiałów i o nadesłanie, względnie przywiezienie ich osobiście na dzień zjazdu do Poznania.

Zjazd ten odbędzie się we wtorek dnia 26 lutego br. o godzinie 11-tej w biurach Referatu Historycznego D. O. K. VII, Plac Działowy 1/2, pierwsze piętro, pokój 12 a. Porządek obrad poda się do wiadomości na początku zebrania.

Opracowania historii tej podjął się historyk dr. inż. Włodzimierz Lewandowski z Towarzystwa dla badań nad historią powstania Wilk. 1918/19 r., który wystąpił już do gromadzenia materiałów źródłowych.

Korespondencję w sprawie tego zjazdu należy skierować do Referatu Historycznego D. O. K. VII, Poznań, Plac Działowy 1/2, z dopiskiem „W sprawie zjazdu powstańców w dniu 26 II. 1929 r.”.

Za Komitet: Mieczysław Paluch,
major rezerwy.

Zebranie zarządu obwodowego Związku Tow. Powstańców i Wojaków w Bydgoszczy odbędzie się w sobotę 23 bm. o godz. 18 w Ognisku przy ul. Jagiellońskiej. Na porządku dziennym sprawy bardzo pilne i dlatego przybycie członków zarządu oraz komisji doradczej konieczne. Grodzki, prezes obwodowy,

Co robić wieczorem??...

można mieć koncerty z Warszawy, Paryża, Rzymu, Londynu, Wiednia, Konstantynopola itp.

można mieć nauki języków, wykłady, wiadomości gospodarcze, polityczne, giełdowe itp.

można mieć do wszystkich aparatami radjoodbiorczymi tylko najprzezyjniejszemi, daćmi gwarancją dobrej i głośnej audycji, które poleca bezkonkurencyjnie (3559)

ST. ZAKASZEWSKI
Centrala Optyczna
BYDGOSZCZ, UL. GDAŃSKA 7

Dnia 20 bm. zmarł zatrudniony u nas ślusarz śp.

Henryk Kłoss

ukończywszy prawie 70 lat życia.
W dwudziestoletniej Swej gorliwej służbie dla fabryki był stale wzorem obowiązkowości wobec Swych kolegów.

Bolesnie odczuwamy stratę tego pracownika, o którym pamięć u nas nie zagaśnie.

Fabryka sygnałów kolej. C. Fiebrandt i Ska Sp. z o. o.
Bydgoszcz 4. (4231)

Po sprzedaży Zakładu elektro-wodo-leczniczego przeniosłem moją praktykę całkowicie i wyłącznie na ulicę Gdańską nr. 35, I. piętro.
Dr. JAN SZYMAŃSKI

Przyjmuję w chorobach przemiany materii i kobiecych od godz. 10-1 i od 4-7. Telefon 421.
Uwaga! Urzędników państwowych przyjmuję jak poprzednio od godziny 11-1. (F-2198)

Przetarg przymusowy.

W piątek, dnia 22 lutego 1929 r. o godzinie 1 po południu sprzedawac będę w Bydgoszczy, przy ulicy Dworcowej 7a w hotelu „Boston“ publicznie najwięcej dającym za gotówkę

urządzenie restauracyjne i hotelowe
i to: pianino, kanapy, stoły, krzesła, szafy do rzeczy, łóżka z pościelami, leżanki, umywalnie z lustrami etc. Obejrzeć można 30 minut przed przetargiem. Zbórka Hotel „Boston“.

4225) Cywiński, komornik sąd. w Bydgoszczy

SALA KASYNA CYWILNEGO
Poniedziałek, dn. 25 lutego 1929 o godz. 8 wiecz.
Koncert Recital
ZYGMUNT LISICKI
Sprzedaż biletów w Księg. i składzie nut J. Idzikowskiego, Gdańska 16-17

Do odwiedzania gospodyń w domu poszukuje poważna firma inteligentnego, wymownego

PANA

możliwie kawalera. Dokładna znajomość języka polskiego i niemieckiego w słowie i piśmie wymagana. Zadna praca prowizyjna, stała pensja, przy zadawalniających wynikach posada stała. Oferty kierować pod nr. 36 do eksped. Dziennika Bydgoskiego. (4250)

Kasa Chorych m. Bydgoszczy poszukuje 2 kontrolerów chorych

Wymagane warunki: znajomość stosunków lokalnych, nieposzlakowana przeszłość, znajomość języków polskiego i niemieckiego, biegłość w pisaniu, odbyta służba wojskowa, ukończony 30-ty a nie przekroczony 40-ty rok życia, poprzednia służba na podobnych stanowiskach, dobry stan zdrowia, posiadanie własnego roweru. (4266)

Oferty z życiorysem, dołączeniem świadectw w. etc. składać należy do Zarządu Kasy Chorych m. Bydgoszczy ul. Dr. Emilia Warmińskiego nr. 2.

Nienbłagana śmierć zabrała nam w środę, dnia 20-go bm. o godzinie 15,30 w lecznicy Diakonisek w Bydgoszczy naszego nieodżałowanego naczelnika ś. p.

Maksymiljana Poserta

W Zmarłym tracimy serdecznego draba i dzielnego współpracownika. Pamięć Jego wśród nas nie zagaśnie. (4264)

Tow. Gimn. „Sokol“ Mrocza.

Stolarkę budowlaną

okna, drzwi, balustrady, podłogi i listwy podłogowe, masowe toczone artykuły drzewne, roboty tokarskie i inne różnego rodzaju, polecają

Zakłady Przemysłu Drzewnego w Czersku
J. SZPRĘGA, Czersk (Pomorze)

Biuro: Kościuszki 6. Fabryka: Chojnicka 32. (3907)

Tartak Zimnewody - Gustaw Kobelt

Tartak parowy i obróbka drzewa
Bydgoszcz, ul. Toruńska 48 Telef. 2148

dostarcza z składnicy lub z dowózką
wszelkie rodzaje drzewa budulcowego i dla stolarzy kantówkę według listy, deski do skrzyń

Do natychmiastowej przeróbki suche zapasy wszelkich grubości

32934

WALNE ZGROMADZENIE

członków podpisanej Spółdzielni odbędzie się dnia 10 marca br. o godzinie 4-ej po południu na salce Szpitalnej w Więcborku, Rynek z następującym porządkiem obrad:

1. Zagajenie i wybór prezjdjum.
2. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
3. Sprawozdanie Rady Nadzorczej i Zarządu z czynności za 1928 r.
4. Zatwierdzenie bilansu z rachunkiem strat i zysków za 1928 r., uchwała odnośnie zużycia zysków i udzielenie Radzie Nadzorczej i Zarządowi pokwitowania.
5. Oznaczenie najwyższej sumy zobowiązań które Spółdzielnia może zaciągać.
6. Oznaczenie najwyższej sumy kredytu który może Spółdzielnia udzielić jednemu członkowi.
7. Uchwała odnośnie zmiany § 4 statutu w myśl wymogów art 91 nowej Ustawy Bankowej.
8. Uchwała odnośnie zmiany § 50 statutu.
9. Wybór nowych członków Rady Nadzorczej.
10. Różne bez uchwał i zamknięcie.

Więcbork, w lutym 1929 r.

Bank Ludowy

Spółdzielnia z odpowiedzialnością nieograniczoną w Więcborku.

RADA NADZORCZA: Jan Kabat, prezes.

Twaróg stołowy

codziennie świeży, pod gwarancją słodki, najlepszy i najtańszy do smarowania chleba, do obłożenia chleba i do pieczenia placzków etc.

Ser tyłzyczny gatunek Ia i I.
Ser limburski □ chudy.
Twaróg beczkowy hurtownie i detalicznie. Wysyłka koleją i pocztą. Ceny na żądanie.

Mleczarnia Dwór Szwajcarski Sp. z o. o. (3792)
Bydgoszcz
Jackowskiego 25-27. Telefon 254.

Świnie

do tuczenia począwszy od 60 funtów, w większych ilościach kupuje 3856

Mleczarnia Dwór Szwajcarski
Bydgoszcz
Jackowskiego 25-27
Telefon 254.

Przeprowadzki

każdego rodzaju, miejscowe i zamieszczone uskutecznią wozami meblowymi pod gwarancją 6297
Władysław Poczekaj, Pomorska 38, tel. 65.

Dziennie do 25 złotych

zarobić może każdy, także kobiety, przy lekkim zajęciu (nawet przy biurku) w 2-3 godzinach pobocznego zajęcia. Zgłoszenia zaraz do wydawnictwa 4293

„Aufbau“
Berlin N. 4.

Obelge rzucona na panią Marię Loboda, zamieszkałą Okole, Jasna nr. 16 z **zatem co tam.** 4215
Hieronim Mejza, Okole Jasna 16.
Za zgodność: Gierszewski, sędzia polubowy.

KSIAŻKOWY

biegły, z dłuższą praktyką, dobrze polecony, do prowadzenia kontokorentu potrzebny zaraz. Wynagrodzenie około zł 300,—. Szczegółowe zgłoszenia z życiorysem, odpisami świadectw, podaniem referencji i możliwie z podobną uprasza się do Biura Ogłoszeń „PAR“, Poznań, Aleje Marcinkowskiego 11 pod nr. 8,50 4228

Poszukujemy sekretarki - korespondentki.

Wymagana jest dobra znajomość języka polskiego, niemieckiego i możliwie francuskiego, znajomość stenografii co najmniej polskiej i biegłe pisanie w maszynie. Warunki dobre. Of. z życiorysem i odpisami świadectw upr. się kierować do Dz. Byd. pod „Grudziądz 160“. Of. nieuwzględnione pozostaną bez odpowiedzi. (4247)

Inwalida

bez kaucji, ale z prawem do koncesji, chociaż niefachowiec, (4153)

potrzebny zaraz do kawiarni i cukierni w Starogardzie.

Zgłoszenia do „Ilustrowanego Kurjera Pomorskiego“, Starogard, Rynek nr. 23.

Dam egzystencję!

Lekkie płatne zatrudnienie ewent. też pokój mieszkalny nadarza się dla samotnego pana, władającego obu językami i mającego do natychmiastowej dyspozycji kwotę 8-12.000 zł. Kapitał będzie odpowiednio oprocentowany i hipotecznie zabezpieczony na własnej nieruchomości handlowej w najlepszym położeniu Inowrocławia. Piśmienne oferty upr. się pod „Egzystencja“ do biura ogłoszeń „Par“, Bydgoszcz, Dworcowa 72. (4265)

Książkowa-kasjerka

obeznana z prowadzeniem książkowości amerykańskiej, może się zgłosić od 1-go marca br. Zgłosz. z odpisami świadectw, fotografią i podaniem warunków proszę skierować do firmy (4157)

W. Mulczyński, Starogard.

Łódzka fabryka obuwia gumowego poszukuje zaraz

ćwiekownika maszynowego oraz przeszywacza

na „Durchstichmaschine“, ewtl. jednego pracownika, który mógłby obsługiwać obie maszyny. (4239)

Skład Manufaktury „DAX“ Bydgoszcz, Stary Rynek 2

2 elegancko umeblowane pokoje

mieszkalny i sypialny poszukuje bezdzietne małżeństwo od 1 wzgl. 15. 3. w pobliżu Aleji Mickiewicza. Of. do filii Dzien. Bydg. pod „101“. (F 2214)

Starszy woźnica

do sprzedaży ulicznej przez nasze wozy potrzebny.

Dwór Szwajcarski spółdz. z o. o.
4108 Bydgoszcz
Jackowskiego 25-27.

Ceny ogłoszeń 25 gr. za wiersz milimetryowy na stronie 7-lamowej szerokości 38 mm. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 60 gr., w tekście na drugiej i trzeciej stronie 1,00 zł., na dalszych stronach 85 gr. za milim. 1 lam., szer. 67 mm. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 25 gr., każde dalsze 15 gr.; dla poszukujących pracy oraz na nekrologi 20% zniżki. Większe ogłoszenia, zamieszczone wśród drobnych 100% drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeniowym. Przy powtórzeniu ogłoszeń o tym samym tekście udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 25% dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz z zastrzeżeniem miejsca o 20% drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Związku Spółek Zarobkowych, Bank Ludowy, Bank M. Stadhagen. — Konto czekowe: P. K. O. 203713 Poznań.